



Parizians Naskurelis.

—Tolsenis traukis—

— Jagu norint kiek galesi
pasiwalkiot, tai tegul pona pa-
mena, ponas pulkauninke, jog
wisada eamiu pasirengias ant
tomai susijudinas. — Ne gal
ziuretie ant aszaru doru zmoc
niu. Jagu jau kitaip ne ga
butie, atweskie waikina pam

— Jągu norint kiek galesi
pasivaikiot, tai tegul pona pa-
mena, ponas purkauninke, jóg
wisada eamiu pasirengias ant
tawo prisakimu.

Juokiasii ir werkiau, toji
waľanda gausei man užmek-
jo usz kėlu nedėlu kanczia.
Tokiu waľandu ne gali nieka

tomai susijudinias. — Ne gal-
ziureite ant aszaru doru žmó-
niu. Jągu jau kitaip ne ga-
butė, atweskie waikina pam-
lisime apie jin.

Už adinos ľaiko, szerżenta
slinko int ligobuti, kurem
wakinelis radosi.

Izidoris ľauki jiojo su m

— Jągu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, ponas putkauninke, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakinu.

Juokiasis ir werkiau, toji wafanda gausei man užmcke-jo usz kulu nedelu kanczia. Tokiu wafanda ne gali nieka dos užmirsztie!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buwo užmokestis ta wisaka? — paklaui si Laidleika.

— Jągu susijudinias. — Ne gali zureiate ant azaru doru žmogu nie. Jągu jų kitaip ne ga- butie, atweskie waikina pam- lisime api jin.

— Už adinos laikio, szerzenta slinko int ligobuti, kurem- waikintis radosi.

Izdoris lauki jijojo su n- kantrumu. Buwo izbales i- teip nusilpnejas, jog wos walo- jo nueitie tepais.

— Narsei, narsei, mano w- kel - akwatino szerzentas - siemiotie gar manies dzuog- zis.

— Jagu norint kiek galesi pasiwalkioti, tai tegul pona pamena, ponas putkaininke, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo priaskimu.

Juokiasis ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmckeko usz kelu nedulu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dzo umirsiute!

Dideleje saleje pasidari maszu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uz ta wiska? — paklau si Izidorelis.

— Tokia, mano waikeli, nes ne k'znas jaje aplaiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutines paglosti.

— Nes bus czana ant szek-
tomai susijudinas. — Ne gali ziuretie ant aszaru doru zmocinai. Jagu jau kitaip ne gali butie, atweskie waikina pamisiuime apie jin.

— Uz adinos laikio, szerzentas slinko int ligonbuti, kuremz wainikelis radosi.

Izidoris lauki jiojo su naktantrumu. Buwo izbalas i teip nusilpnejas, jog wos walcio ju neuite trepasi.

— Narsai, narsai, mano waikel — akwatino szerzentas — pasremkie ant man ias drucez pasilesiawa ant kelo. Nuwesi wawe pas kapitona Dauphina kuris prizadoje mudwiem sawa pagai!za.

Ejo tiledami. Ant sodingine

— Jagu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, pona tųpaukainis, jog wisada eamui pasirengias ant tawo prisakimu.

Juokiasis ir werkiau, toji walandu gausei man užmekčio usz keltu nedelu kanczia. Tokiu walandu ne gali nieka dos užmirsztie!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buvo užmekstis už ta wiska? — paklausė Iziorelis.

— Tokia, mano waikelis, nes ne kžnas jaje aptaiko — atsakė senelis ir žwaigždė ant krutines paglostė.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasiskaldamas no kedės, — pasweikk greitai waikelis, ba jagu da peristrauks itigai, tai asz supleszins mano me dūnė koja wisakšionamams pas

tomai susijudinias. — Ne gal žiureitie ant aszaru doru žmogus. Jagu jau kitaip ne gal butie, atweskie waikina pamilissime aje jin.

Už adinos laikio, szerzento slinko nit ligoubuti, kurem waikinelis radosi.

Izidoris lauki jiojo su n kantrumu. Buwo užbalės it teip nusilpnejas, jog wos walandu neuoite trepais.

— Narsci, narsci, mano waikel — akwatino szerzentas — pasiremkie ant manias drucezes pasilesiwa ant kelo. Nuwesi tawo pas kapitona Dauphina kuris prižadejo mudwim saw pagialba.

Ejo tiledami. Ant sodintine ucliozios turejo susitaikit.

— Ne galu ejtie tolin — tawo waikinas — turei pasilest.

— Da galei — kalbino szerzentas — nuelsiwa lig Elizeis

— Jagu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, ponas patikauinke, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakuimu.

Juokiasii ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmcke-
jo usz kulu nedulu kanczja. Tokiu wafanda ne gali nieka dos uzmrsztie!

Dideleje saleje pasidari mal-
szu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uz ta wiska? — pakla-
si Izidorelis.

— Tokia, mano waikeli, nes ne kznas joje aplaiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutinas pagosti.

— Nes bus gana ant szed-
ien, — tarsi pasiskialdmas no kedes, — paswek! greitai waikeli, ba jagu da persitrauks il-
gai, tai asz supleszisi mano me-
dine koja waiskszezionamas pas-
tawo. c.

* * *

Tris nedelos perplauki no lai-
ko, kaip szerzentas pirmu kar-
tu pribuvo in ligonbuti ir dak-
tersa patikino, jog asz ko-
-

tomai susijudinias. — Ne gal-
ziureite ant aszaru doru zm-
nienu. Jagu jau kitaip ne ga-
butie, atweskie waikina pam-
lisime apie jin.

Uz adinos laiko, szerzenta
slinko int ligonbuti, kurem
waikinelis radoisi.

Izidoris lauki jiojo su na-
kantrumu. Buwo izbalas i-
teip nusilpnegas, jog wos wal-
go ju nueitie trepais.

— Narsei, narsei, mano wa-
kel — akwatino szerzentas — p-
sremkie ant man las drucez-
pasilesiwa ant kelo. Nuwesi-
tawe pas kapitona Dauphin-
kuris prizadejo mudwiem saw-
pagiaba.

Ejo tiledami. Ant soditine
uulicijos turejo susitaikit.

— Ne galu ejtie tolu — ta-
waikinas — turo pasilset.

— Da galei! — kalbino szer-
zentas — nuwesiwa lig Elizeje-
ko laukc; tenais rasiwa suolel-
— Kad ne galu.... ma-
galwoje sukasi.

— Po szimts batalionu ki-
cze pradet? Ne galu tawe pa-
-

— Jagu norint kiek galesi pasivaikiot, tai tegul pona pamena, ponas puikaukinke, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakimu.

Juokiasis ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmckėjo usz keltu nedelu kancezia. Tokiu wafandu ne gali nieka dos uzmirsztie!

Dideleje saleje pasidairi malizu.

— Ar tai tik tokia buvo uzmokestis uz ta wiska? — paklausii Izidorelis.

— Tokia, mano waikelci, nes ne kcasna jaje apfaiiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutines paglosti.

— Nes bus ganska ant szedien, — tari pasikalidamas no kedes, — pasweikk greitai waikelci, ba jagu da perisitrauks ilgai, tai azasz suplesiziu mano me dine koja waikszezionamas pas tawo.

* * *

Tris nedelos perplauki no žai ko, kaip szerzentas pirmu kar tu pribuvo ant ligonbuti ir dak taras uszitinkio jin, jog usz keltu denu Izidoris bus isleisztu. Szedien jau pasikelinejo usz to wos ir megino wazskiztinet, o senam zalnierui szirdi spaudi ziurint kaip waiknelinis szlabni...

tomai susijudinias. — Ne gal ziuretie ant aszaru doru žmo giminu. Jagu jau kitaip ne gal butie, atweskie waikina žmo lismie apie jin.

Uz adinos žaiko, szerzentas slinko int ligonbuti, kurem waiknelis radosi.

Izidoris žauki jiojo su n kantrumu. Buwo žibales iteip nusilpnejas, jog wos walo ju nueitie trepas.

— Narsci, narsci, mano w kel - akwatino szerzentas - n s'remkie ant manias drucez pasilicsiwa ant kelo. Nuwesi tawo pas kapitona Dauphina kuris prižadejo mudziem sawa pagiaiba.

Už to tiledami. Ant soditine elizijos turejo susitaikit.

— Ne galu ejtie tolin - taw waikinas - turu pasiliet.

— Da galei - kabino szerzentas - nueisiwa lig Elizejes ko žauk; tenais rasiwa suolel.

— Kad ne galu.... man galwoje sukasi.

— Po szints batalionu! k cze pradeti? Ne galu tawes p imt ant peeziu; ne galetu med ne perliutz.

Ir szerzentas apsidairi aplinkui, jesz kodamas pagelbos.

Tame wazujoje kokia tai p n karjetine. Peregizias p

— Jagu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pana pamena, nosas pukaunonine, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakimu.

Juokiasis ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmckejo usz kelu nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dzo umzirsztie!

Dideleje saleje pasidairi malsu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uz ta wiska? — paklausidorelis.

— Tokia, mano waikel, nes ne k'znas jaje aplaiko — atsakisenelis ir zwaigzde ant krutines paglosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tari pasikialdamas no kedes, — pasweikk greitai waikel, ba jagu da persitrauks ilgai, tai asz suplesziu mano meime koja waikszezionamas pas tawe.

* * *

Tris nedelos perplauki no lai ko, kaip szerzentas pirmu karu pribuvo int ligonbuti ir dak taras usztikrino jin, jog usz kelu dienu Izidoris bus isleisztu. Szedien jag pasikielinoje szo izos ir megino waiksztinet, o senam zalnierui szirdi spaudi ziurint kaip waiknelis szloboczioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? — tari karta ne drasci.

— Ng, ba mano skauda. Gaveyan nuleido galwa.

tomai susijudinas. — Ne galizureite ant aszaru doru zmogiu. Jagu jau kitaip ne galbutie, atweskie waikina pamilisine api jin.

Uz adinos laikio, szerzentaslinko int ligonbuti, kuremwaiknelis radosi.

Izidoris lauki jiojo su namkantrumu. Buwo izbalas ir teip nusilpnejas, jog wos walejo nueitie narsai.

— Narsai, narsai, mano waukel — akwatino szerzentas — p'sremkie ant manias druzes pasilesiawi ant kelo. Nuwesiitawe pas kapitona Dauphinkuris prizadejo mudwiem saw pagai!za.

Ejo tiledami. Ant soditines ulicesio turejo susitaikit.

— Ne galu ejtie tolin — tari waikinas — turu pasilest.

— Da galei — kalbino szerzentas — nuelsiwa lig Elizeisko laukc; tenais rasiwa suolet.

— Kad ne galu man galwoje sukasi.

— Po szints batalionu! kas pradet? Ne galu tawes pimt ant pecziu; ba galetu med ne perzuti.

I szerzentas apsidairi aplikiui, ieszkodamas pagelbos.

Tame wazuwoje kokia tai pini karietoje. Paregejus szelawusi szerzenta ir nuilest waikneli, liepi wazniecziui arlus sulafiki ir paklaus:

— Kas cze stojon? Matajog tas waikas sersga?

— Jagu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, ponas patikaukinke, jog wisada emiu pasirengias ant tawo prisakuinu.

Juokiausi ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmcke- jog usz kulu nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dos uzmrsztie!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uz ta wiska? — paklaui si Izidoria.

— Tokia, mano waikeli, nes ne k:znas jeje aplaiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutinas pagosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasiskialdamos no kedes, — pasweikk greitai waikeli, ba jagu da pemsitrauks ilgai, tasi asz supleziesiu mano me dnie koja waiskszeoniamas pas tawo.

* * *

Tris nedelos perplauki no lai ko, kaip szerzentas pirmu kar tu pribuvo in lignonbuti ir dak taras usztikrino jiu, jog usz ke lu dienu Izidoris bus isleisztu. Szedien jagu pasikielinejo isz lo was ir megino wazskazstinet, o senam zalnieriui szirdi spaudi ziurint kaip waikinelis szlob- czioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? — tarsi karta ne drasci.

— Ne, ba man skauda. Gavean nuleido galwa.

— Ar ponas mislini, jog ta sai waikinas szlubuos kad ir bus sweikas — paklausi praei- nanczio daktaro.

— Asz mislinu, jog ne bus

tomai susijudinas. — Ne gali ziuretie ant aszaru doru zmogiu. Jagu jag kitaip ne gant butie, atweskie waikina pam- lisime apie jin.

— Uz adinos laikio, szerzentas slinko int lignonbuti, kurem waikinelis radosi.

Izidoris lauki jiojo su na kantrumu. Buwo izbalas i teip nusilpnejas, jog wos wal- jog uueitie trepais.

— Narsei, narsei, mano waikel — akwatino szerzentas — p sremkie ant man las drucez pasiliesiwa ant kelo. Nuwesi tawe pas kapitona Dauphina kuris prizaledge mudwiem sawi pagiarba.

Ejo tiledami. Ant soditine wliciozs turejo susitaikit.

— Ne galu ejtie tolin — tarsi waikinas — turo pasilset.

— Da galei — kalbino szer- zentas — nuelsiwa ilgi Elizeize ko laukc; tenais rasiwa suolel.

— Kad ne galu.... ma galwoje sukasi.

— Po szimts batalionu k:ze pradet? Ne galu tawes p- imt ant peziu; ba galetu me- ne perutz.

Ir szerzentas apsidairi apli- ku, ieszkodamas pagelbos.

Tame wazuioje kokia tai p- ni karietoje. Paregejus susie- gelawusi szerzenta ir nuilus waikineli, liepi waznoiczini ar- lus sulaukit ir paklaus:

— Kas cze stojone? Mata- jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponias ataski szerzentas — dabar k- tiktai issejo isz hgonbuczio.

— In kur einate?

— In Nama Inwaldu, ne

— Jągu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, ponas putkauinkinke, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakiinu.

Juokiansi ir werkiu, toji wafanda gausei man uzmckejo usz kelu nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dos uzmirsztie!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uż ta wiska? — paklaui si Izidoris.

— Tokia, mano waikeli, nes ne kcznas juje apiaiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutines pagosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasikialdamas no kedes, — pasweikk greitai waikeli, ba jęgu da pesirtauks ilgai, tai asz supleszien mano me dine koka waiksaczionamas pas tawe.

* * *

Tris nedelos perplauki no ļai ko, kaip szerzentas pirmu kartu pribuwo in ligonbuti ir dak taras usztirikio jin, jog usz kelu dienu Izidoris bus isleisztu. Szedien jau pasikelinejo isz łowos ir meginio waiksztinet, o senam žalnierui szirdi spaudi žiurint kaip waiknelis szlubczioja.

— Ar ne gali tiesok ejtje? — tarsi karta ne drasci.

— Ne, ba man skauda.

Gavean nuleido galwa.

— Ar ponas mislini, jog ta sai waikinas szlubuos kad ir bus sweikas — paklausi praeinanezio daktaro.

— Asz mislinu, jog ne bus žimu....

— Ar gales inżengt in waika?

— Usz kokia desztims me tu szulżinio ne bus ne ženklo.

— Usz desztims metul! Asz

tomai susijudinias. — Ne gali žiureti ant aszaru doru žmo niu. Jęgu jin kitaip ne gali butie, atweskie waikina pamisline apie jin.

Uż adinos ļaiko, szerzentas slinko int ligonbuti, kurem waiknelis radosi.

Izidoris ļauki jiojo su kantrumu. Buwo izbalas iteip nusilpnęjas, jog wos walgo ju nueitie trepais.

— Narsai, narsai, mano waikel — akwatino szerzentas — s'irmekie ant man las druge pasielisacia ant kelo. Nuwesi tawe pas kapitona Dauphina kuris prazędoje mudwiem saw pagiaiba.

Ejio tiledami. Ant soditine ulicijos turejo susitaikit.

— Ne galu ejtie tolin — tarsi waikinas — turu pasilet.

— Da galei — kalbino szerzentas — nuwesiwa ilg Elizejos ko ļauke; tenais rasiwa suolei.

— Kad ne galu.... man galwoje sukali.

— Po szimtas batalionu kaze pradet? Ne galu tawes pimt ant peciu; ba galetu me ne perlutz.

Ir szerzentas apsidairi aplinkui, ieszkodamas pagelbos.

Tame wazujoje kokia tai pini karতোje. Paregejus susiel gelawusi szerzenta ir nuisluwaikneli, liepi waznicziui arlus sulaitik ir paklaus:

— Kas cze stojosi? Mata jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponios atsaki szerzentas — dabar kiktai iszejo isz lgonbuczio.

— In kur einate?

— In Nama Inwaldu, ne matau, jog waikinas ne nueitoli.

— Paļaukk ponas, rasim ant to spasaba. Sztai mano krietia, asz nuwezsiu in Nam

— Jągu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, ponas puokauinink, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakuina.

Juokiasis ir werkiau, toji wafanda gausei man užmckejo usz kulu nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dos užmirsztie!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buwo užmokestis už ta wiska? — paklaus si Izidorelis.

— Tokia, mano waikel, nes ne kżnas jaje aplaiko — atsaki senelis ir žwaigžde ant krutines pagosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasikaldamas no kedes, — pasweiki greitai waikel, ba įągu da persitrauks ilgai, tai asz suplesziu mano me dine koja waiksziodziomas pas tawo.

Tris nedelos perplaiki no ļai ko, kaip szerzentas pirmu kar tu pribuwo in ligonbuti ir dak taras usztrikino jin, jog usz ke lu dienu Izidoris bus iszeistu. Szedien ļau pasikelnie isz ļo was ir megino wauksziniet, o senam ļalnieriui szirdi spaudi žiurint kaip waiknelis szlubczioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? — tarsi karta ne drasei.

— Ne, ba mano skauda.

Gavean nuleido ļalwa.

— Ar ponas mislini, jog ta sai waikinas szlubuos kad ir bus sweikas — paklausia praei nanczio daktaro.

— Asz mislinu, jog ne bus žimu....

— Ar gales inżengt in wais ka?

— Usz kokia dezsimts me tu sużuzimo ne bus ne ženklo.

— Usz dezsimts metu! Asz mislinau usz kokia asztuoniul Nes kar jin padetie per ta ļai ka?

Ir sugrizindamas namon, szerzentis kalbejo int sawe:

— Jągu susijudinias. — Ne ļal ziureite ant aszaru doru žmo giniu. Jągu jin kitaip ne žmo butie, atweskie waikina pamis lisime apie jin.

— Už adinos ļaiko, szerzentis slinko int ligonbuti, kurem waiknelis rado si.

Izidoris ļalki jijojo su n kantrumu. Buwo izbales n teip nusilpnejas, jog wos walo jo nueitie tepais.

— Narsei, narsei, mano waikel — akwatino szerzentas — sremkie ant manias drucez pasilesiwa ant kelo. Nuwesi tawo pas kapitona Dauphina koris prįzadejo mudwiem saw pagialba.

Ejo tiledami. Ant soditine ueliezios turejo susitaikt.

— Ne ļalu ejtie tolin — tarsi waikinas — turlu pasilest.

— Da gele — kalbino szerzentas — nueisiwa lig Elizeiz ko ļaukc; tenais rasiwa suolel.

— Kad ne ļalu.... ma ļalwoje sukasi.

— Po szimts batalionul k cze pradet? Ne ļalu tawo p imt ant peziu; ba ļaletu me ne perlażt.

Ir szerzentas apsidari apli krai, jeszkodamas pagelbos.

Tame waużioje kokia tai p ni karetoje. Paregejus suisei galawus szerzenta ir nuilsu waikneli, liepi waużicziui ar lus sulaitik ir paklaus:

— Kas cze stojosi? Matai jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponios atsaki szerzentas — dabar k tiktai isejejo isz ligonbuozio.

— In kar einate?

— In Nama Inwaldu, ne matau, jog waikinas ne nuei toli.

— Paļaukk ponas, rasim ant to spasaba. Sztai mano k rietas, asz nuweżziu in Nama Inwaldu.

Szerzentas susijudinias li ne norejo, dekawodamas, ne poni ne duodama kalbet, paem pas sawe in karietu waikneli o szerzentui liepi seisti seka.

— Jagu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, ponas putkauninke, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakuimu.

Juokiausi ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmckejo usz kulu nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dos uzmrsztie!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uz ta wiska? — paklaui si Izidoria.

— Tokia, mano waikeli, nes ne k:znas jeje aplaiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutinas pagosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasiskialdamas no kedes, — pasweikk greitai waikeli, ba jagu da pemsitrauks ilgaj, tai asz supleszisu mano me dnie kaja waikszezionamas pas tawo.

* * *

Tris nedelos perplauki no lai ko, kaip szerzentas pirmu kar tu pribuvo in ligonbuti ir dak taras usz tikrino jin, jog usz ke lu dienu Izidorius bus isleisztu. Szedien jag pasikielinejo isz lo was ir megino wazszasztinet, o senam zalnieriui szirdi spaudi ziurint kaip waikinelis szlobeczioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? — tarsi karta ne drasci.

— Ne, ba mano skauda.

Gavean nuleido galwa.

— Ar ponas mislini, jog ta sai waikinas szlubuos kad ir bus sweikas — paklausi praeinancio daktaro.

— Asz mislinu, jog ne bus zimu....

— Ar gales izengti in wais ka?

— Usz kokia deszimts me tu suzuzimo ne bus ne zenklo.

— Usz deszimts metu! Asz mislinau usz kokia astuoniul Nes kur jin padetie per ta laik a?

Ir sugrizinedamas namon, szerzentas kalbejo int sawe:

— Kas ze padaritie?

Pastanawijo da karta priplurt prie kapitono Dauphino. Rado jin, kaip wisada prie sawo stalelo raszanti.

tomai susijudinias. — Ne gal ziuretie ant aszaru doru zmocniu. Jagu jin kitaip ne gal butie, atweskie waikina pamilisine apie jin.

Uz adinos laikio, szerzentas slinko int ligonbuti, kurem waikinelis radosi.

Izidoris lauki jiojo su n kantrumu. Buwo izbales teip nusilpnejas, jog wos walo jo nueitie tepais.

— Narsai, narsai, mano wikel — akwatino szerzentas — p sremkie ant man las drucesz pasilesiwa ant kolo. Nuwesi tawe pas kapitona Dauphino kuris prizadejo mudwiem sawo pagiarba.

Ejo tiledami. Ant soditine wliciozs turejo susitaikit.

— Ne galu ejtie tolin — tawo waikinas — turu pasilset.

— Da gale! — kalbino szerzentas — nuwesiwa lig Elizeiz ko laukc; tenais rasiwa suolel.

— Kad ne galu.... man galwoje sukasi.

— Po zmists batalionu kaze pradet? Ne galu tawes pimt ant pecziu; ba galetu med ne perzuti.

Ir szerzentas apsidairi apliku, ieszkodamas pagelbos.

Tame wazuojuo kokia tai p ni karietoje. Paregejus susie galawusi szerzenta ir nuileus waikinei, liepi wazuozniu ar lus sufaikit ir paklausi:

— Kas cze stojone? Mata jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponias ataski szerzentas — dabar k tiktai issejo isz hgonbuczio.

— In kur einate?

— In Nama Inwalidu, ne matau, jog waikinas ne nueitoli.

— Paaukk ponas, rasim ant to spasaiba. Sztai mano k rieta, asz nuwezszu in Nama Inwalidu.

Szerzentas susijudinias li ne norejo, dekawodamas, ne poni ne duodama kalbet, paempas sawe in karieta waikineli o szerzentui liepi sestic szal wazuozniaus, ir liepi wazuozniu wazuot in Nama Inwalidu.

Karieta greitai nusiritu.

Wazuojent szerzentas apsa ki ponei apie wiska ir jog

— Jągu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, ponas patuokianke, jog wisada eamin pasirengias ant tawo prisakimu.

Juokiaus i werkiu, toji wafanda gausei man uzmckejo usz kela nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali niekada uzmirsziti!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uz ta wiska? — paklau si Izidoria.

— Tokia, mano waikeli, nes ne kcznas jaje aplaiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutines paglosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasikialdamas no kedes, — pasweikk greitai waikeli, ba jągu da persitrauks ilgai, tai asz suplezien mano me dine kaja waikszcionamas pas tawo.

* * *

Tris nedelos perflauki no ļai ko, kaip szerzentas pirmu kartu pribuvo in lignonbuti ir dak taras usztirikio, jog usz to wos dienu Izidoris bus isleisztu. Szedien jau pasikelinejo isz to wos ir meginio waiksztinet, o senam zalnierii szirdi spaudi ziurint kaip waiknelis szlobczioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? — tarsi karta ne drasci.

— Ne, ba man skauda.

Gavean nuleido galwa.

— Ar ponas mislini, jog ta sai waikinas szlubuos kad ir bus sweikas — paklausi praeinancio daktaro.

— Asz mislinu, jog ne bus zimu....

— Ar gales inžengt in wais ka?

— Usz kokia deszmits me tu szufzinio ne bus ne ženklo.

— Usz deszmits metul Asz mislinau usz kokia asztuoniul Nes kur jin padetie per ta laik a?

Ir sugrizinedamas namon, szerzentas kalbejo int sawe:

— Ka cze padaritie?

Pastanawijo da karta pripult prie kapitono Dauphino. Rado jin, kaip wisada prie sawo stalelo raszanti.

— O ka sakisi?

— Atejau paklaust pono kapitono, ar apie mane wis gerai wisi kalba?

— Zinoma — atsaki kapitonas — szerzento nidei...

tomai susijudinas. — Ne gal ziureite ant aszaru doru žmogniu. Jągu jin kitaip ne gant butie, atweskie waikina pamilisine apie jin.

Uz adinos laikio, szerzento slinko int lignonbuti, kurem waiknelis radosi.

Izidoris ļauki jijo su nakantrumu. Buwo izbales it teip nusilpnejas, jog wos walgo ju nueitie trepais.

— Narsei, narsei, mano wikel — akwatino szerzentas — p s'remkie ant man las drucez pasilesiwa ant kelo. Nuwesi tawo pas kapitona Dauphinkuris prizadejo mudwiem sawo pagialba.

Ejo tiledami. Ant soditine walicijos turejo susaikiti.

— Ne galu ejtie tolin — tarsi waikinas — turu pasilet.

— Da galei — kalbino szerzentas — nuwesiwa lig Elizejes ko lauk; tenais rasiwa suolel.

— Kad ne galu.... man galwoje sukasi.

— Po szimtis batalionu k cze pradet? Ne galu tawes pimt ant peziu; ba galetu me ne perlutz.

Ir szerzentas apsidairi aplinkui, ieszkodamas pagelbos.

Tame wazuwoje kokia tai pui karoteje. Paregejus susiel gelawusi szerzenta ir nuilsu waikneli, liepi waznicziui arlus sulaukit ir paklaus:

— Kas cze stojosi? Mata jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponios atsaki szerzentas — dabar k tiktai issejo isz lignonbucio.

— In kur einate?

— In Nama Inwalidu, ne matau, jog waikinas ne nueitoli.

— Paļaukk ponas, rasim ant to spasaba. Sztai mano k rietta, asz nuwezsziu in Nama Inwalidu.

Szerzentas susijudinas li ne norejo, dekawodamas, ne poni ne duodama kalbet, paem pas sawe in karieta waiknelio szerzentui liepi esteie szal waznieczius, ir liepi waznicziui waznot in Nama Inwalidu.

Karieta greitai nusrito.

Wazuojent szerzentas asz k ponei apie wiska ir jog t bai noretu atiduot in zalnieris nia mokikla.

Poni klause su priřankumu o kada pasaki apie nebegale jog ne zalnierinis sunus, —

— Jągu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, ponas putkauninke, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakiinu.

Juokiansi ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmckejo usz kelu nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali niekada uzmirsziti!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buwo nż mokestis uż ta wiska? — paklausi Izidorelis.

— Tokia, mano waikeli, nes ne kżnas jaje aplaiko — atsakienelis ir zwaigзде ant krutines paglosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tari pasikialdamas no kedes, — pasweikk greitai waikeli, ba įagu da persitrauks itgi, tai asz suplesziu mano me dine koka waiksaczionamas pastawe. *

* * *

Tris nedelos perflaukiu no ļai ko, kaip szerzentas pirmu kartu pribuvo in ligonbuti ir dak taras usztirkino jin, jog usz kelu dienu Izidoris bus iszeistu. Szedien јag pasikelinejo isz łowos ir megino waiksztinet, o senam žalnierui szirdi spaudi ziurint kaip waiknelis szlubeczioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? — tari karta ne drasci.

— Ne, ba man skauda.

Gavean nuleido galwa.

— Ar ponas mielini, jog ta sai waikas szlubuos kad ir bus swikas — paklausi praeinanczo daktaro.

— Asz mielniu, jog ne bus zimu....

— Ar gales intengt in wais ka?

— Usz kokia deszimts metu suloziuo ne bus ne zenklo.

— Usz deszimts metu! Asz mielniau usz kokia astzoniu! Nes kur jin padetie per ta laik a?

Ir sugrįzinėdamas namon, szerzentus kalbejo int sawe:

— Ka cze padarieite?

Pastanawijo da karta pripluti prie kapitono Dauphino. Rado jin, kaip wisada prie sawo stalelo raszanti.

— O ka sakisi?

— Ateјau paklaust pono kapitono, ar apie mane wis gerai wisi kalba?

— Žinoma — atsaki kapitonas — esi szerzentu, pilđai sawo kas prie tawes priguli ir su wisais susitaikai.

— Na tai, ar gulu praszieit wieno male daigto?

— Koki? Ar gal ninjine?

tomai susijudinias. — Ne gal žiureite ant aszaru doru žmogu. Jągu јin kitaip ne gal butie, atweskie waikina pamilisine apie јin.

Uż adinos ļaikio, szerzentas slinko int ligonbuti, kurem waiknelinis radosi.

Izidoris ļauki јiojo su n kantrumu. Buwo izbales it teip nusilpnėjus, jog wos walgo ju nueitie trepais.

— Narsci, narsci, mano w kel — akwatino szerzentas — sremkite ant man las duceje pasielisiewi ant kelo. Nuwesi tawe pas kapitona Dauphino, kuris prizaidejo mudwiem saw pagiatba.

Ejo tiledami. Ant soditine ulicijos turejo susitaikit.

— Ne galu ejtie tolin — tari waikinas — turu pasilest.

— Da galei — kalbino szerzentas — nuelsiwa ilg Elizejos ko ļauki; tenais rasiwa srolei.

— Kad ne galu.... ma galwoje sukasi.

— Po szimts batalionu k cze pradet? Ne galu tawes p imt ant peciu; ba galetu med ne perluzti.

Ir szerzentas apsidairi apli kui, јesz kodamas pagalbos.

Tame wazuñoje kokia tai pus ni karjetoje. Paregejus sie gelawusi szerzenta ir nuilsu waikneli, liepi waznicziui art los sulaitikt ir paklaus:

— Kas cze stojont? Matau jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponios atsaki szerzentas — dabar k tiktai iszejo isz lgonbuczio.

— In kur einate?

— In Nama Inwaldu, ne matau, jog waikinas ne nuei toli.

— Paľaukk ponas, rasime ant to spاسبa. Sziai mano k rieta, asz nuwezziu in Nama Inwaldu.

Szerzentas susijudinias li ne norejo, dekawodamas, ne poni ne duodama kalbet, paem pas sawe in karieta waiknel o szerzentui liepi seisie skal waznicziaus, ir liepi waznicziui waznot in Nama Inwaldu.

Karieta greitai nusiroto.

Wazuñojent szerzentas apsi ki ponei apie wiska ir jog k ba netureti atiduot in žalnier nia mokiķa.

Poni klausi su priľankumu o kada pasaki apie nebegalę jog ne žalnierinis sunas, — tari:

— Kaip tai gerai, jog jud sutika! Komendantas Inwald u ira mano gerai pazinstamu o јiojo pati mano artima gim ne, nuwezziu pas ineja i

— Jągu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, ponas putkauninke, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakuinu.

Juokiausi ir werkiau, toji wafanda gausei man užmckejo usz kulu nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dos užmrsztie!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buwo užmokestis už ta wiska? — paklaui si Izidoris.

— Tokia, mano waikeli, nes ne k:znas jeje aplaiko — atsaki senelis ir žwaigžde ant krutines pagosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasikialdamas no kedes, — pasweikk greitai waikeli, ba jągu da pesitrauks ilgai, tai asz suplesziu mano me dine koja waikszezionamas pas tawo.

* * *

Tris nedelos perplauki no ļai ko, kaip szertas pirmu kar tu pribuvo in ligonbuti ir dak taras usztkirino jin, jog usz ke lu dienu Izidoris bus isleisztu. Szedien jau pasikielinejo isz lo was ir megino wazsaztniet, o senam žalnieriui szirdi spaudi žiurint kaip waikinelis szlobczioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? — tarsi karta ne drasei.

— Ne, ba man skauda.

Gavean nuleido galwa.

— Ar ponas mislini, jog ta sai waikinas szlubuos kad ir bus sweikas — paklausi praeinancio daktaro.

— Asz misliu, jog ne bus zimu....

— Ar gales intengt in wais ka?

— Usz kokia deszimts me tu suzizomiu ne bus ne zenko.

— Usz deszimts metu! Asz mislinau usz kokia asztuoniul! Nes kur jin padetie per ta laik a?

Ir sugrizinedamas namon, szertentis kalbejo int sawe:

— Ka cze padaritie?

Pastanawijo da karta pripult prie kapitono Dauphino. Rado jin, kaip wisada prie sawo stalelo raszanti.

— O ka sakisie?

— Atejuu paklaust pono kapitono, ar apie mane wis gerai wisi kalba?

— Zinoma — atsaki kapitonas — esz szertentu, pildai sawo kas prie tawes priguli ir su wisais susitaikai.

— Na tai, ar galu praszieie wieno mazo daigto?

— Kokio? Ar gal pinigingu?

— Ne, ponas kapitoniai; man cina apie priemima wieno waiknelo, apie kuri jau karta minejau, kad priimtie in mokaika žalnieriui waiku,

tomai susijudinias. — Ne gal žiuretie ant aszara doru žmogi niu. Jągu jau kitaip ne gal butie, atweskie waikina pamilime apie jin.

Už adinos laikio, szertas slinko int ligonbuti, kurem waikinelis radosi.

Izidoris ļauki jiojo su n kantrumu. Buwo izbales iteip nusilpnegas, jog wos walgo ju nueitie trepas.

— Narsai, narsai, mano waikel — akwatino szertas — p sremkie ant man las drucez pasileisiewi ant kelo. Nuwesi tawo pas kapitona Dauphino, kuris prižadejo mudwiem sawo pagiarba.

Ejo tiledami. Ant soditine uelicioz turejo susitaikai.

— Ne galu ejtie tolin — ta waikinas — turo pasilset.

— Da galei — kalbino szertas — nueisw lig Elizeiz ko ļaukc; tenis rasiwa suolel.

— Kad ne galu.... ma galwoje sukasi.

— Po zmstis batalionul k cze pradet? Ne galu tawes p imt ant pecziu; ba galetu med ne perłutz.

Ir szertas apsidairi apli kui, įeszkodamas pagelbos.

Tame wazuoje kokia tai p ni karietoje. Paregejus susie galawusi szertenti ir nuileu waikneli, liepi waznoicziui ar lus sufaiki ir paklaui:

— Kas cze stojons? Mata jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponos atsaki szertas — dabar k tiktai issejo isz ligonbuczio.

— In kur einate?

— In Nama Inwaldu, ne matau, jog waikinas ne nuei toli.

— Paľaukk ponas, rasim ant to spasaba. Sztai mano karieta, asz nuwezziu in Nama Inwaldu.

Szertas susijudinias li ne norejo, dekawodamas, ne poni ne duodama kalbet, paem pas sawe in karieta waiknel o szertenti liepi sestie szal waznoicziui, ir liepi waznoicziui wazuoit in Nama Inwaldu.

Karieta greitai nusiritu.

Wazuojent szertas aps ki ponei apie wiska ir jog ļai bori neturi atduot in žalnieri ni mokaika.

Poni kļausi su priľankumu o kada pasaki apie nebegale jog ne žalnierinis sunus, — t ri:

— Kaip tai gerai, jog jud sitikaul! Komendantas Inwaldu ir ia mano gerai pažinstamu o jiojo pati mano artima gim me; užwaznosu pas juosus ir p kalbeu su jenarolu.

V.

ŽODIS SZERTENO GAVEAN.

Giliai pablikant...

— Jągu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul ponas pamena, ponas patikaukinke, jog wisada eamin pasirengias ant tawo prisiekimu.

Juokiasis ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmcke-jo usz kelo nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dos uzmirsztie!

Dideleje saleje pasidari mal-
szu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uz ta wiska? — paklau si Izidoris.

— Tokia, mano waikeli, nes ne kznas jaje aplaiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutinas paglosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasikialdamas no kedes, — pasweikk greitai waikeli, ba jągu da perstrauks it-
gai, tai asz suplesziu mano me-
dine kaja waikszcionamas pas-
tawo. *

Tris nedelos perplauki no ļai-
ko, kaip szerzentas pirmu kar-
tu pribuvo in ligonbuti ir dak-
taras usztirkino jin, jog usz to-
li dienu Izidoris bus isleisztu.

Szedien jau pasikelinejo isz to-
wos ir megino waiksztinet, o
senam žalnieriui szirdi spaudi
ziurint kaip waikmelis szlob-
czioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? —
tari karta ne drasci.

— Ne, ba man skauda.

Gavean nuleido galwa.

— Ar ponas mislini, jog ta
sai waikinas szlubuos kad ir
bus sweikas — paklausi praei-
nancio daktaro.

— Asz mislinu, jog ne bus
zimu. . .

— Ar gales inžengt in wais-
ka?

— Usz kokia dezmitis me-
tu sužiwimo ne bus ne ženklo.

— Usz dezmitis metul Asz
mislinau usz kokia asztuoniul
Nes kur jin padetie per ta ļai-
ka?

Ir sugrizinedamas namon,
szerzentas kalbejo int sawe:

— Ka cze padaritie?

Pastanawijo da karta pri-
pult prie kapitono Dauphino.

Rado jin, kaip wisada prie sa-
wo stalelo raszanti.

— O ka sakisi?

— Atejau paklaust pono
kapitono, ar apie mane wis ge-
rai wisi kalba?

— Zinoma — atsaki kapito-
nas — esi szerzentu, pildai sa-
wo kas prie tawes priguli ir su
wisais susitaikai.

— Na tai, ar galu prasztie
wieno mazo daigto?

— Kokio? Ar gal piningu?

— Ne, ponas kapitoniai;
man cina apie priemima wieno
waiknelo, apie kuri jau karta
minejau, kad priimtie in mo-
kikla žalnieriuni waiku.

— Jągu ne ira sunumi žal-
nieriaus, tai niokas isz to ne
bus.

— Nes ponas kapitone, juk
ne galu jįjo ant uliczios pa-

tomai susijudinas. — Ne gal
ziuretie ant aszaro doru žmo-
niu. Jągu jau kitaip ne ga-
butie, atweskie waikina pam-
lisime apie jin.

Uz adinos ļaiko, szerzenta
slinko int ligonbuti, kurem
waiknelis radosi.

Izidoris ļauki jįjo su na-
kantrumu. Buwo izbales in
teip nusilpnėjas, jog wos wal-
go nueitie trepais.

— Narsei, narsei, mano wa-
kel — akwatino szerzenta —
s'remkie ant man las drucez
pasiliesiaci ant kelo. Nuwesi
tawe pas kapitona Dauphina,
kuris prižadejo mudwiem sawi-
pagiľba.

Ejo tiledami. Ant soditine
uliczios turejo susitaikiti.

— Ne galu ejtie tolin — ta-
waikinas — turu pasilet.

— Da galei — kalbino szer-
zenta — nuesiwa lig Elizeje
ko ļauk; tenais rasiwa suolei.

— Kad ne galu. . . ma-
galwoje sukasi.

— Po szukis batalionul k
cze pradet? Ne galu tawes p
imt ant peziu; ba galetu me
ne perlutz.

Ir szerzentas apsidairi apli-
kui, ieszkodamas pagelbos.

Tame wazuñoje kokia tai pe-
ni karčetoje. Paregejus susie-
gelawusi szerzenta ir nuilsu-
waikneli, liepi waznicziui ar
lus suľaukit ir paklaus:

— Kas cze stojoje? Mata
jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponios
atsaki szerzentas — dabar k
tikait isėjo isz lygonbuczio.

— In kur einate?

— In Nama Inwalidu, ne
matau, jog waikinas ne nuei-
toli.

— Paľaukk ponas, rasim
ant to spasaba. Sztai mano k
rieta, asz nuwėsziu in Nama
Inwalidu.

Szerzentas susijudinas li-
ne norejo, dekawodamas, ne
poni ne duodama kalbet, paem-
pas sawe in karieta waikneli
o szerzentui liepi sestie szal-
wazniczius, ir liepi waznicziui
waznot in Nama Inwalidu.

Karieta greitai nusirito.

Wazuojent szerzentas ap-
ki ponei apie wiska ir jog ka
bai noretu atiduot in žalnier-
nia mokiķla.

Poni kľausi su priľankumu
o kada pasaki apie nebegale
jog ne žalnierinis sunus, — t
ri:

— Kaip tai gerai, jog jud
sutikau! Komendantas Inwal-
du ira mano geria pažinstamu
o jįjo pati mano artima gim-
ne; użwazuosu pas juosus ir p
kalbeu su jenarotu.

V.

ŽODIS SZERZENTO GAVEAN.

Gilukis prisenlki matoma
del Izidoriaus: ļaunai ir pat-
ge ponei, su tokiu szaldu in
meilu žodelu, jenarolas ne dri-
atsakit.

Karieta — ant wien di-
...

— Jagu norint kiek galesi pasiwalkioti, tai tegul pona pamena, ponas patikas ieinke, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakimu.

Juokiasis ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmckejo usz kelo nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dos uzmirsztie!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uz ta wiska? — paklaus is Izidoris.

— Tokia, mano waikel, nes ne kznas joje aplaiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutinas pagosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasikildamas no kedes, — pasweikk greitai waikel, ba jagu da persitrauks i gaj, tai asz suplesziu mano me dme kaja waikszezionamas pas tawe.

* * *

Tris nedelos perplauki no lai ko, kaip szerzentas pirmu kar tu pribuvo in ligonbuti ir dak taras usztkirino jin, jog usz ke lu dhenu Izidoris bus islezistu. Szedien jau pasikelino isz to wos ir megino wauksztinet, o senam zalnieriu szirdi spaudi ziurint kaip waiknelis szlubezioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? — tarsi karta ne drasci.

— Ne, ba mano skauda.

Gavean nuleido galwa.

— Ar ponas mislini, jog ta sai waiknas szlubuos kad ir bus sweikas — paklausi praeinanczio daktaro.

— Asz mislinu, jog ne bus zimu....

— Ar gales inzengt in waika ka?

— Usz kokia deszimts metu suzimujo ne bus ne zenko.

— Usz deszimts metu! Asz mislinau usz kokia asztuoniul Nes kur jin padiete per ta laik a?

Ir sugrizinedamas namon, szerzentas kalbejo int sawe:

— Ka cze padaritie?

Pastanawijo da karta pri pult prie kapitono Dauphino. Rado jin, kaip wisada prie sawo staloło raszanti.

— O ka sakisi?

— Atejau paklaust pono kapitono, ar apie mane wis gerai wisi kalba?

— Zinoma — atsaki kapitonas — esi szerzentu, pildai sawo kas prie tawes priguli ir su wisais susitaikai.

— Na tai, ar galu prasztie wieno mazo daigto?

— Koki? Ar gal piningu?

— Ne, ponas kapitonai; man cina apie priemima wieno waiknelo, apie kuri jau karta minceja, kad priimtie in moki kta zalnieriniu waiku.

— Jagu ne ira sunumi zalnieriaus, ant poka isz to ne bus.

— Nes ponas kapitone, juk ne galu jojo ant uliczios palikt.

— Tai gal kokis walkata?

— Buwo juom, nes kol asz esmin giwu, tai walkatu ne bus! Sutikau jin isz nezinu, ar priimtie prie joje ir ne zinas daigtais.

— Po tokiu susijudiniams. — Ne gal ziuretie ant aszara doru zmogiu. Jagu jau kitaip ne galu butie, atweskie waikina pamilime apie jin.

Uz adinos laikio, szerzentas slinko int ligonbuti, kurem waiknelis radosi.

Izidoris lauki jojo su n kantrumu. Buwo izbalas i telpi nusilpnejas, jog wos walo jo nueitie trepas.

— Narsei, narsei, mano waikel — akwatino szerzentas — priemkie ant manias drasci pasilesiwa ant kelo. Nuwesi tawe pas kapitona Dauphino, kuris prizadejo mudwiem sawu pagiarba.

Ejo tiledami. Ant soditine uliczios turejo susitaikit.

— Ne gal ejtie toli — ta waikinas — turu pasilest.

— Da galei — kalbino szerzentas — nueisiwa lig Elizeje ko laukc; tenais rasiwa suole.

— Kad ne galu.... man galwoje sukasi.

— Po szimts batalionu k... cze pradet? Ne galu tawes imt ant pecziu; ba galetu me ne perlut.

Ir szerzentas apsidairi apliki rai, jesz kodamas pagelbos.

Tame wazujoje kokia tai p... ni karjetoje. Paregejus susie gelawusi szerzenta ir nuileus waikneli, liepi wazuicziau ar lus sutaikit ir paklaus:

— Kas cze stojosi? Mata jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponias atsaki szerzentas — dabar k tiktai iszej isz hgonbuezio.

— In kur einate?

— In Nama Inwalidu, ne matau, jog waikinas ne nuei toli.

— Paaukk ponas, rasim ant to spasaba. Sztai mano k rietta, asz nuwezziu in Nama Inwalidu.

Szerzentas susijudinas li ne norejo, dekawodumas, ne poni ne duodama kalbet, paem pas sawe in karieta waikneli o szerzentu liepi sestie szlub wazuicziaus, ir liepi wazuiczia wazuot in Nama Inwalidu.

Karieta greitai nusiritu.

Wazuojent szerzentas apsi ki ponei apie wiska ir jog k bai noretu atiduot in zalnier nia moki kta.

Poni klansi su prilankumu o kada pasaki apie nebegale jog ne zalnierinis sunus, — t ri:

— Kaip tai gerai, jog jud sutikau Komendantas Inwal du ira mano gerai pazinstamu o jojo pat! mano artima gim ne; uzwaazuos pas juosus ir p kalbeus su jenuorlu.

V.

ZODIS SZERZENTO GAVEAN.

Gilukis prisilenki matoma del Izidoriaus: jaunai ir pat gje ponei, su tokiu saldziu i meilu zodelu, jenorolas ne dri atsakit.

Karieta — ant wisu diwo — uzwaizawo ant kiemo Inwal du. Prietelei szerzentu iszwert akis.

Gavean karietoje, tai ne mas daigtais.

— Jągu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, ponas putkauninke, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakuinu.

Juokiausi ir werkiau, toji wafanda gausei man užmckejo usz kulu nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dos užmrsztie!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buwo užmokestis už ta wiska? — paklaui si Izidoria.

— Tokia, mano waikel, nes ne k:znas jeje aplaiko — atsaki senelis ir žwaigžde ant krutines pagosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasikialdamas no kedes, — pasweikk greitai waikel, ba jągu da pesitrauks iłgai, tai asz suplesziau mano medine koja waisksezionamas pas tawo.

* * *

Tris nedelos perplauki no ļai ko, kaip szerzentas pirmu kar tu pribuvo ant ligonbuti ir dak taras usztkirino jin, jog usz ke im tu dienu Izidoria bus isleisztu. Szeden jau pasikielinejo isz lo was ir megino wazskazinet, o senam žalnieriui szirdi spaudi žiurint kaip waikinelis szlobczioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? — tarsi karta ne drasei.

— Ne, ba man skauda.

Gavean nuledo galwa.

— Ar ponas mislini, jog ta sai waikinas szlubuos kad ir bus sweikas — paklausi praeinancio daktaro.

— Asz misliu, jog ne bus žimu....

— Ar gales intengt in wais ka?

— Usz kokia deszimts me tu sužiuomio ne bus ne ženklo.

— Usz deszimts metu! Asz mislinau usz kokia asztuoniul! Nes kur jin padetie per ta laik a?

Ir sugrizinedamas namon, szerzentas kalbejo int sawe:

— Ka cze padaritie?

Pastanawijo da karta pripult prie kapitono Dauphino. Rado jin, kaip wisada prie sawo stalelo raszanti.

— O ka sakies?

— Atejuu paklaust pono kapitono, ar apie mane wis gerai wisi kalba?

— Zinoma — atsaki kapitonas — esi szerzentu, pildai sawo kas prie tawes priguli ir su wisais susitaikai.

— Na tai, ar galu praszie tie wieno mazo daigto?

— Kokio? Ar gal pinigų?

— Ne, ponas kapitoniai; man cina apie priemima wieno waikelno, apie kuri jau karta minejau, kad priimtie in moki ka žalnieriui waiku.

— Jągu ne ira sunnui žalnieri aus, tai niekas isz to ne bus.

— Nes ponas kapitone, jok ne galu jojo ant uliczios palikt.

— Tai gal kokis walkata?

— Buwo juom, nes kol asz esmin giwu, tai walkatu ne bus! Sutikau jin isz nežiniu, nes prieriszau prie jojo ir ne galejan iłgiaus be joje rimit. Kur asz — ir jis! Jągu ne gali su manim draugia butie, tai asz welice saw pamest Nama Inwalidu, negu su juom asiziu.

tomai susijudinias. — Ne gal žiuretie ant aszaro doru žmogniu. Jągu jau kitaip ne gal butie, atweskie waikina pamilime apie jin.

Už adinos laik, szerzentas slinko int ligonbuti, kurem waikinelis radosi.

Izdoria ļauki jojo su n kantrumu. Buwo izbalas i teip nusilnpejas, jog wos walgo ju nueitie trepais.

— Narsei, narsei, mano wikel — akwatino szerzentas — p sremkie ant man las drucez pasiliesiwa ant kulo. Nuwesi tawe pas kapitona Dauphino, kuris prižadejo mudwiem saw pagiaiba.

Ejo tiledami. Ant soditine uliczios turejo susitaikiti.

— Ne galu ejtie tolin — tarsi waikinas — turu pasilset.

— Da galei! — kalbino szerzentas — nuwesiwa lig Elizeiz ko ļaukc; tenais rasiwa suolei.

— Kad ne galu.... man galwoje sukasi.

— Po szimtis batalionul k cze pradet? Ne galu tawes p imt ant pecziu; ba galetu med ne perłutz.

Ir szerzentas apsidairi apli kui, įeszkodamas pagelbos.

Tame ważuioje kokia tai p ni karietoje. Paregejus susie galawusi szerzenta ir nuileu waikelni, liepi wazniuozini ar lus sułaukit ir paklaui:

— Kas cze stojos? Matai jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponos atsaki szerzentas — dabar ktiktai issejo isz lgonbuczio.

— In kur einate?

— In Nama Inwalidu, ne matau, jog waikinas ne nuei toli.

— Pałaukk ponas, rasim ant to spasaba. Sztai mano k rieta, asz nuweższiau in Nama Inwalidu.

Szerzentas susijudinias li ne norejo, dekadowamas, ne poni ne duodama kalbet, paem pas sawe in karieta waikelno o szerzentu liepi sestic szal wazniuozias, ir liepi wazniuoziu waznuot in Nama Inwalidu.

Karieta greitai nusiritu.

Ważuojent szerzentas apsi ki ponei apie wiska ir jog ļai boretu atduot in žalnieri na mokiłia.

Poni ļlausi su priłankumu o kada pasaki apie nebegale jog ne žalnierinis sunus, — t ri:

— Kaip tai gerai, jog jud sutikau! Komendantas Inwalidu ira mano gerai pažinztamu o jojo pati mano artima gim ne; užważnosu pas juosus ir p kalbeuu su jenarolu.

V.

ŽODIS SZERZENTO GAVEAN.

Gilukis prisilenki matoma del Izidoriaus: ļaunai ir patogei ponei, su tokiu saldziu ir meilu žodeliu, jenarolas ne dri atsakit.

Karieta — ant wisu diwo užważiuo ant kiemo Inwalidu. Prietiele szerzentu iszwert akis.

Gavean karietoje, tai ne mżas daigtas!

— Po kwarabul tai arkiel kalbejo seni raitelei, ka pasipa žinojo ant arku. — Nes isz kur po wleniu emie Gavean ir k mažas izbliszcias waikiniukas

— Jagu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul ponas pamena, ponas patikaukinke, jog wisada camiu pasirengias ant tawo prisiekimu.

Juokiasis ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmcke-jo usz kela nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dos uzmirsztie!

Dideleje saleje pasidari mal-
szu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uz ta wiska? — paklau si Iolokia.

— Tokia, mano waikelis, nes ne kznas jaje aplaiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutinas paglosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tari pasikialdamas no kedes, — pasweikk greitai waikeli, ba jagu da perstrauks ilgai, tai asz suplesziu mano me-
dine koja waikszcionamas pas-
tawo. *

Tris nedelos perflauki no lai-ko, kaip szerzentas pirmu kar-
tu pribuvo in ligonbuti ir dak-
taras usztirkino jin, jog usz lo-
wu dienu Izidoris bus isleisztu.

Szedien jau pasikelinejo isz lo-
wu ir megino waiksztinet, o
senam zalnieriai szirdi spaudi
ziurint kaip waikmelis szlob-
cioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? —
tari karta ne drasci.

— Ne, ba man skauda.

Gavean nuleido galwa.

— Ar ponas mislini, jog ta
sai waikinas szlubuos kad ir
bus szweikas — paklausi praei-
nanczo daktaro.

— Asz mislinu, jog ne bus
zimu....

— Ar gales inzengt in wais-
ka?

— Usz kokia deszimts me-
tu suzizomo ne bus ne zenklo.

— Usz deszimts metu! Asz
mislinau usz kokia asztuoniul!

Nes kur zinor padetie per ta lai-
ka?

Ir sugrizinedamas namon,
szerzentas kalbejo int sawe:

— Ka cze padaritie?

Pastanawijo da karta pri-
pult prie kapitono Dauphino.

Rado jin, kaip wisada prie sa-
wo stalelo rasantis.

— O ka sakisie?

— Atejau paklaust pono
kapitono, ar apie mane wis ge-
rai wisi kalba?

— Zinoma — atsaki kapito-
nas — esi szerzentu, pildai sa-
was kas prie tawes priguli ir tu
wisais susitaikai.

— Na tai, ar galu prasztie
wieno mazo daigto?

— Kokio? Ar gal piningu?

— Ne, ponas kapitoniai;
man cina apie priemima wieno
waiknelo, apie kuri jau karta
minejau, kad priimtie in mo-
kikla zalnieriniu waiku.

— Jagu ne ira sunumi zal-
nieriaus, tai niokas isz to ne
bus.

— Nes ponas kapitone, juk
ne galu jojo ant uliezios pal-
likt.

— Tai gal kokis walkata?

— Buwo juom, nes kol asz
esmin giwu, tai walkatu ne
bus! Sutikau jin isz neziniu,
nes prisizisau prie jojo ir ne
galejau ilgiaus be joje rint.

Kur asz — ir jis! Jagu ne gali
su manim draugia butie, tai
asz welcze saw pamest Nama
Inwalidu, negu su juom ausi-
kirt.

— Tai wu, zmogelis! Apleis
Inwalidu Nama, o ka tu prade-
si ir kur pasidiesi?

— Ne zinau. Turiu tiktai

tomai susijudinas. — Ne gal
ziuretie ant aszara doru zmog-
niu. Jagu jau kitaip ne gali
butie, atweskie waikina pam-
lisime apie jin.

Uz adinos laikio, szerzentas
slinko int ligonbuti, kurem
waiknelis radosi.

Izidoris lauki jojo su ma-
kantrumu. Buwo izbalas in
teip nusilpnejas, jog wos wal-
go ju neuite trepais.

— Narsei, narsei, mano wa-
ikelis — akwatino szerzentas — p-
sremkie ant man las drucez
pasilesiawi ant kelo. Nuwesi
tawe pas kapitona Dauphino
kuris prizadejo mudwiem saw
pagiamba.

Ejo tiledami. Ant soditine
uliezijos turejo susitaikit.

— Ne galu ejtie tolin — ta-
waikinas — turu pasilet.

— Da galei — kalbino szer-
zentas — nueisiwa ilg Elizeje
ko lauk; tenais rasiwa suolei.

— Kad ne galu.... ma-
galwoje sukasi.

— Po szimtis batalionu k-
cze pradet? Ne galu tawes p-
jimt ant peziu; ba galetu me-
ne perlut.

Ir szerzentas apsidairi apli-
kui, ieszkodamas pagelbos.

Tame wazujoje kokia tai pa-
ni karjetoje. Paregejus susie-
gelawusi szerzentu ir nuilus
waikneli, liepi waznicziui ar-
lus sulaukit ir paklaus:

— Kas cze stojosi? Mata
jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponios
atsaki szerzentas — dabar k-
tiktai issejo isz ligonbučio.

— In kur einate?

— In Nama Inwalidu, ne
matau, jog waikinas ne nuei-
toli.

— Paaukk ponas, rasim
ant to spاسبا. Sztai mano k-
rieta, asz nuwezziu in Nama
Inwalidu.

Szerzentas susijudinas li-
ne norejo, dekawodamas, ne
poni ne duodama kalbet, paem-
pas sawe in karieta waikneli
o szerzentui liepi sestie szal-
wazniczius, ir liepi waznicziu
waznot in Nama Inwalidu.

Karieta greitai nusirito.

Wazuojent szerzentas aps-
ki ponei apie wiska ir jog he-
bai noretu atiduot in zalnier-
nia mokikla.

Poni klasi su priitankumu
o kada pasaki apie nebegale
jog ne zalnierinis sunus, — t-
ri:

— Kaip tai gerai, jog jud
sutikau Komendantas Inwal-
du ira mano gerai pazinstamu
o jojo pati mano artima gim-
ne; uzwazuos pas juosus ir p-
kalbeus su jenaroju.

V.

ZODIS SZERZENTO GAVEAN.

Gilukis prisilenki matoma
del Izidorias: jaunai ir pat-
gei ponas, su tokiu saldzin
meilu zodelu, jenarožas ne dri-
atsaki.

Karieta — ant wisu diwo
uzwaziawo ant kiemo Inwal-
du. Prietelei szerzentu iszwert-
akis.

Gavean karietoje, tai ne ma-
zas daigtas!

— Po kwarabul tai arkleil
kalbejo senie raitelie, ka pasipa-
zinojo ant arku. — Nes isz ku-
po welniu emesi Gavean ir ta-
mažas izblisies waikiniukas!

— Susiikikite czion pri-
pakaju — tari nepazinstama po-
ni, kaip sargas pasaki, jog ko-
mendantas ira namieje. — Jagu
man pasiseks, tai asz per langa

— Jągu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul ponas manas, ponas patikauinink, jog wisada camiu pasirengias ant tawo prisakimu.

Juokiansi ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmckejo usz kela nedelu kanczja. Tokiu wafandu ne gali nieka dos umzirsztie!

Dideleje saleje pasidari mai szu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uz ta wiska? — paklau si Idorielis.

— Tokia, mano waikel, nes ne kcznas juje apiaiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutines paglosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasikialdamas no kedes, — pasweikk greitai waikel, ba jagu da perstrauks ilgai, tai asz supleszien mano me dinc kaja waiksaczionamas pastowe.

* * *

Tris nedelos perflauki no lai ko, kaip szerzentas pirmu kar tu pribuwo in ligonbuti ir dak taras usztirkino jin, jog usz ke lu dienu Idorizis bus isleistu. Szedien jau pasikelinejo isz to was u meginio waiksztinet, o senas zalnierius szirdi spaudi ziurint kaip waikinelis szlubczioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? — tarsi karta ne drasci.

— Ne, ba man skauda.

Gavean nuleido galwa.

— Ar ponas mislini, jog ta sai waikinas szlubuos kad ir bus sweikas — paklausi prae nanezco daktaro.

— Asz mislinu, jog ne bus zimu....

— Ar gales inzengt in waika?

— Usz kokia deszims me tu szluzimo ne bus ne zenko.

— Usz deszims metul Asz mislinau usz kokia asztuoniul Nes kur jin padetie per ta laik a?

Ir sugrizinedamas namon, szerzentas kalbejo int sawe:

— Ka cze padaritie?

Pastanawijo da karta prapult prie kapitono Dauphino. Rado jin, kaip wisada prie sawo stalelo raszanti.

— O ka sakisi?

— Atejau paklaust pono kapitono, ar apie mane wis gerai wisi kalba?

— Zinoma — atsaki kapitonas — esi szerzentu, pidai sawo kas prie tawes priguli ir su wisais susitaikai.

— Na tai, ar galu prasztie wieno mazo daigto?

— Kokio? Ar gal piningu?

— Ne, ponas kapitoniai; man cina apie priemima wieno waikinelo, apie kuri jau karta minejau, kad priintie in mokaika zalnieriniu waiku.

— Jągu ne ira sunumi zalnieriaus, tai niekas isz to ne bus.

— Nes ponas kapitone, jok ne galu jiojo ant uliczios palikt.

— Tai gal kokis walkata?

— Buwo juom, nes kol asz esmin giwu, tai walkatu ne bus! Sutikau jin isz neziniu, nes priszirzau prie jiojo ir ne galejau ilgias ujeje rimojt. Kur asz — ir jise! Jągu ne gali su manim draugia butie, tai asz welice saw pamest Nama Inwalidu, negu su juom ausikirt.

— Tai we, zmogelis! Apleisi Inwalidu Nama, o ka tu pradesi ir kur pasidiesi?

— Ne zinau. Turiu tiktai kriziu ir sziauoka tokia atga, to mums ne uszteks ant ilgai....

E ponas kapitone, pasigailek manias o ir mano walkin!

Ir senas szerzentas baisei su

tomai susijudiniams. — Ne gal ziuretie ant aszara doru zmogiu. Jągu jau kitaip ne gal butie, atweskie waikina pamilisine apie jin.

Uz adinos laikio, szerzentas slinko int ligonbuti, kurem waikinelis radosi.

Idorizis lauki jiojo su n kantrumu. Buwo izbalas itaip nusilpnejas, jog was walgo no nueitie trepais.

— Narsei, narsei, mano waikel — akwatino szerzentas — p sremkie ant man las drucez pasielisiewa ant kelo. Nuwiesi tawe pas kapitona Dauphina kuris pridezajo mudwiem saw pagiaiba.

Ejio tiledami. Ant soditine uliczios turejo susitaikit.

— Ne galu ejtie tolin — tarsi waikinas — turu pasilet.

— Da galei — kalbino szerzentas — nuwiesiwa ilg Elizeje ko lauk; tenais rasiwa suolei.

— Kad ne galu.... man galwoje sukasi.

— Po szimtis batalionu k cze pradet? Ne galu tawes p imt ant peciu; ba galetu me ne perlast.

Ir szerzentas apsidairi apli kui, jeszkodamas pagelbos.

Tame wazuioje kokia tai p ni karsetoje. Paregejus susie gelawusi szerzenta ir nuileu waikineli, liepi waznicziui ar lus sulaikit ir paklaus:

— Kas cze stojosi? Mata jog tas waikas serga?

— Teip, praszau ponias atsaki szerzentas — dabar k tiktai iszejo isz lgonbuczio.

— In kur einate?

— In Nama Inwalidu, no matau, jog waikinas ne nuei toli.

— Paaukauk ponas, rasim ant to spabas. Sztai mano k rietta, asz nuwezsiu in Nama Inwalidu.

Szerzentas susijudiniams li ne norejo, dekawodamas, ne poni ne duodama kalbet, paem pas sawe in karieta wazniczi o szerzentui liepi sestie szal waznicziuos, ir liepi waznicziuos waznot in Nama Inwalidu.

Karieta greitai nusiritu.

Wazuiojent szerzentas apsi k ponei apie wiska ir jog k bai noretu atiduot in zalnier nia mokiaka.

Poni klausi su priankumom o kada pasaki apie nebegele jog ne zalnierinis sunus, — t ri:

— Kaip tai gerai, jog jud sutikau! Komendantas Inwal du ira mano gerai pazinstamu o jiojo pati mano artima gim ne; uzwazuosu pas juosus ir p kalbeu su jenarolu.

V.

ŽODIS SZERZENTO GAVEAN.

Gilukis prisilenki matoma del Idoriziaus: jaunai ir pat gei ponei, su tokiu szaldziu ir meilu zodelu, jenarotas ne dri atsakit.

Karieta — ant wisu diwo — uzwaziawo ant kiemo Inwal du. Prietelei szerzentu iszwert akis.

Gavean karietoje, tai ne m zas daigtas!

— Po kwarabut tai arkleil — kalbejo seni raitelai, ka pasipe zinojo ant arkl. — Nes iz k po welniu emesi Gavean ir taw mazas izblizksius waikinukas!

— Susitaikikite czion prie pakaju — tarsi nepazinstama poni, kaip sargas pasaki, jog komendantas ira namieje. — Jągu man pasiseks, tai asz per langa doosu zinia.

Gavean prigelgejo Idoriziuo iszlizt isz karietos ir pasodinius jin ant suolelo, prisziru nejo izblizksiuo waidui.

Idorizis, izgaidas, p

— Jagu norint kiek galesi pasiwalkiot, tai tegul pona pamena, ponas putkauninke, jog wisada eamiu pasirengias ant tawo prisakimu.

Juokiausi ir werkiau, toji wafanda gausei man uzmcke- jog usz kela nedelu kanczia. Tokiu wafandu ne gali nieka dos uzmrsztie!

Dideleje saleje pasidari mai- szu.

— Ar tai tik tokia buwo uzmokestis uz ta wiska? — pakla- si Izidoria.

— Tokia, mano waikeli, nes ne k:znas jeje aplaiko — atsaki senelis ir zwaigzde ant krutinas pagosti.

— Nes bus gana ant szedien, — tarsi pasiskialdamos no kedes, — pasweikk greitai waikeli, ba jagu da pesitrauks ilga- jai, tasi asz suplesziu mano me- dne koja waiskszezionamas pas tawo.

* * *

Tris nedelos perplauki no lai- ko, kaip szerzentas pirmu kar- tu pribuvo in ligonbuti ir dak- taras usztkirino jin, jog usz lo- tu dienu Izidorius bus isleisztu. Szeden jau pasikielinejo isz lo- wos ir megino waisksztinet, o senam zalnieriu szirdi spaudi- ziurint kaip waikinelis szlob- czioja.

— Ar ne gali tiesok ejtie? — tarsi karta ne drasei.

— Ne, ba man skauda.

Gavean nuleido galwa.

— Ar ponas mislini, jog ta- sai waikinas szlubuos kad ir- bus sweikas — paklausi praei- nanczio daktaro.

— Asz mislinu, jog ne bus zimu....

— Ar gales intengt in wais- ka?

— Usz kokia deszimts me- tu sulozimu ne bus ne zenko.

— Usz deszimts metu! Asz mislinau usz kokia asztuoniul! Nes kur jin padetie per ta lai- ka?

Ir sugrizinedamas namon, szerzentas kalbejo int sawe:

— Ka cze padaritie?

Pastanawijo da karta pri- pult prie kapitono Dauphino. Rado jin, kaip wisada prie sa- wo stalo stanzanti.

— O ka sakies?

— Atejuu paklaust pono kapitono, ar apie mane wis- gerai wisi kalba?

— Zinoma — atsaki kapito- nas — ez szerzentu, pil dai- sawo kas prie tawes priguli ir su- wisais susitaikai.

— Na tai, ar galu prasztie wieno mazo daigto?

— Kokie? Ar gal piningu?

— Ne, ponas kapitoniai; man cina apie priemima wieno waikinelo, apie kuri jau karta minejau, kad priimtie in mo- kika zalnieriu waiku.

— Jagu ne ira sunumi zal- nieriaus, tai niekas isz to ne- bus.

— Nes ponas kapitone, jok- ne galu jojo ant uliczios pa- likt.

— Tai gal kokis walkata?

— Buwo juom, nes kol asz esmin giwu, tai walkatu ne- bus! Sutikau jin isz nezinu, nes priieriszeu prie jojo ir ne- galejan ilgiaus be joje rimt.

Kur asz — ir jis! Jagu ne gali su manim draugia butie, tai- asz welicze saw pamest Nama Inwalidu, negu su juom asis- kirt.

— Tai we, zmogelis! Apleis- Inwalidu Nama, o ka tu prade- si ir kur pasidesi?

— Ne zinau. Turiu tiktai kriziu ir szioikia tokia alga, to- mum ne uszteks ant ilgai....

E ponas kapitone, pasigailek- manias o ir mano waikino!

Ir senas szerzentas baisei su- sirauki, kad susitaikit no werkwemo, ka jau aszaros per- zilus usos warwejo.

— Na, na, na, apsimalszink, szerzente — tarsi kapitonas, ma- tomai susijudinas. — Ne gal- ziuoretie ant aszara doru zmog- niu. Jagu jau kitaip ne gal- butie, atweskie waikina pam- lisime apie jin.

Uz adinos laikio, szerzenta- slinko int ligonbuti, kurem- waikinelis radosi.

Izidoris lauki jojo su na- kantrumu. Buwo izbalas i- teip nusilpnejas, jog wos wal- jo nueitie trepas.

— Narsei, narsei, mano wa- ikel — akwatino szerzentas — p- sremkie ant man las drucez- pasilieseiai ant kelo. Nuwesi- tawe pas kapitona Dauphina- kuris prizadejo mudwiem saw- pagiatba.

Ejo tiledami. Ant soditine- uliczios turejo susitaikit.

— Ne galu ejtie tolin — ta- sai waikinas — turo pasilset.

— Da galei! — kalbino szer- zentas — nuelsiwa lig Elizeje- ko laukc; tenais rasiwa suolei- — Kad ne galu.... ma- galwoje sukasi.

Po szimts batalionul ki- cze pradet? Ne galu tawes p- imt ant pecziu; ba galetu me- ne perlut.

Ir szerzentas apsidairi apli- kui, ieszkodamas pagelbos.

Tame wazuojuo kokia tai p- ni karietoje. Paregejus susie- gelawusi szerzenta ir nuilus- waikineli, liepi waznicziui ar- lus sufaikit ir paklausi:

— Kas cze stojonas? Mata- jog tas waikas sergas?

— Teip, praszau ponias- atsaki szerzentas — dabar k- tiktai iszejo isz lgonbuczio.

— In kur einate?

— In Nama Inwalidu, ne- matau, jog waikinas ne nuei- toli.

— Pafulkk ponas, rasim- ant to spasaba. Sztai mano k- rieta, asz nuwezziu in Nama Inwalidu.

Szerzentas susijudinas li- ne norejo, dekadowamas, ne- poni ne duodama kalbet, paem- pas sawe in karieta waikinelo- o szerzentui liepi sestic szal- waznicziui, ir liepi waznicziui- wazuot in Nama Inwalidu.

Karieta greitai nusiritu.

Wazuojent szerzentas aps- ki ponei apie wiska ir jog k- bai noretu atiduot in zalnier- nia mokikla.

Poni klausi su priankumu- o kada pasaki apie nebegale- jog ne zalnierinis sunus, — t- ri:

— Kaip tai gerai, jog jud- sutikaul Komendantas Inwal- du ira mano gerai pazinstamu- o jojo pati mano artima gim- ne; uzwasnosu pas juosus ir p- kalbeuu su jenarolu.

V.

ZODIS SZERZENTO GAVEAN.

Gilukis prisilenki matoma- del Izidoriaus: jaunai ir pat- gei ponei, su tokiu saldziu i- meilu zodelu, jenarotas ne dri- atsakit.

Karieta — ant wisu d-wo- uzwasiuo ant kiemo Inwal- du. Prietelei szerzento iszwert- akis.

Gavean karietoje, tai ne ma- zas daigtas!

— Po kwarabul tai arkleil- kalbejo seni raitelei, ka pasipa- zinojo ant arklu. — Nes isz ku- po welniu emesi Gavean ir ta- mazas izbliskijas waikinukias.

— Sasitakikite czion prie- pakaju — tarsi nepazinstama po- ni, kaip sargas pasaki, jog ko- mendantas ira namieje. — Jagu- man pasieks, tasi asz per langa- duosu zinia.

Gavean prigelbejo Izidoriui- iszlript isz karietos ir pasodi- nias jin ant suolelo, priziuriu- nejo izbliskiusiui weidui. A- kes waikinelo iszrodai da dide- nes negu pirmi buwo.

— Ar taw ne szalta waikel- li?

— Ne, ponas szerzente,

je už Napoleono pirmo, radosi
didelose mūšiniuose, kenti Egiptą
to karščiui ir bėgusių šalčių
Rusijoje, o no bado vos ne nu
miri, o ir sawo paskutini eismo
teli duonos atidavi sawo kapi
toni". Bjaurinis melas, o teisi
be milej) už wisaka labiause.
Takis buwo jojo tewas.
Wisakas senam szerzentui
ant misles ateitejio, no mazu

je vž Napoleono pirmo, radosi didelose muszinees, kenti Egipt to karsti ir baises szalezis Rustioje, o no bado wos ne nu miri, o ir sawo paskutini szmoli t duonos atidawi sawo kapitonu'. Bėjurinos metu, o teisi be milej' už wisaka labiause.

Tokis buwo jiojo tewas.

Wisakas senam szerczentui ant misles ateitinejo, no mažu mes lig szci dienai.

— Teip teip, be inkwepimo tewu del mazo waiko ne gali buti dorum — apie tai nuola tos pats del sawes kalbejo.

Nakties faike ne galejo miegot, o kada atsikeli ritmetije, buwo kaip apkwaitais.

Tolans bus.

PAZADETINA AUSTRIJOKINI
CIESORIAUS.

— — —

Saksonine kuningaikszeziuo Matilda kaip girdet ketina iszi teket už austrijokinio ciesoriaus, Franciszka Juozapo. Ira iji wiriause dukte saksio ninio kun. Jurgno, brolo wies pataujencio karalaus Alberto. Užgmimusio Drezne 1863 metu (36 metu). Gimine josos tesesi no 1 500 metu no Alberto III, wadinamo „Drasumuo". Tewas josos ira komendantas 12 to korpuso woziszkos armijos. Ciesoris Franciszkus Juozapas, kaip rodos ne greitai josos wardus saw in galwa in des, ba turi iji wardas: Matilda Marije-Angustina-Wiktoria rije-Leopoldina-Karalina-Lu-

je už Napoleono pirmo, radosi didelose musztinee, kenti Egip to karzti ir ba'isius szalczius Rusijoje, o no bado wos ne nu miri, o ir sawo paskutini szmo teli duonos atidawi sawo kapi tonu'. Bjaurinosi metu, o teisi be milej) už wisaka labiause.

Tokis buwo jijojo tewas.

Wiskas senam szerzentui ant miesles atetinėjo, no mažu mes lig szi dieniai.

— Teip teip, be inkwepimo tewud del mažo waiko ne gali butie dorum — apie tai nuola tos pats del sawes kalbejo.

Nakties faike ne galejo mie got, o kada atsikeli ritmetije, buwo kaip apkwitaias.

Tolans bus.



Nelaiminga moti na.

Iszpanieziki laikraszczi a sciausia. Wiena pabima

je už Napoleono pirmo, radosi didelose muszineose, kenti Egiptą karšči ir bėjusis szalczius Rusijoje, o no bado wos ne nu miri, o ir sawo paskutini szmotelį duonos atidawį sawo kapitoniui. Bjaurinosi metu, o teisi be milej) už wisaka labiause.

Tokis buwo jįjio tewas.

Wisakas senam szerczentui ant misles atetinėjo, no mažū mes lig szei denai.

— Teip teip, be inkwepimotewu del mažo waiko ne gali butie dorum — apie tai nuolatots pats del sawes kalbejo.

Nakties faike ne galejo miegot, o kada atsikeli ritmeti, buwo kaip apkwitinas.

Tolaus bus.



— Kokias tu gazetias neszijsi?

— U-gi „Saulė!“

— Tai kod-ir i kitus laikraščius ne neszijsi?

— Ka welne neszijsi kad kitu laikraščiu niekas neima.

„Saulė“ kad eina tai eina kaip

PAZADETINA AUSTRIJOKINIŲ CIESORIAUS.

— — —

Saksionine kuningaikszeziutū Matilda kaip girdet ketina isziutekt už austrijokiniū ciesoriaus, Franciszkaus Juozapo. Ira iijie wiriause dukte saksionio kun. Jurgio, brolo wisos pataujencziu karalaus Alberto. Užgimzios Drezne 1863 metute (36 metu). Gimine josos tēsi nes 1 500 metu no Alberto III, wadinamo „Drasum“. Tewas josos ira komendantas 12 to korpusu woziksos armijos. Ciesoris Franciszkus furiuzapas, kaip rodos ne greitai pas wardaus saw in galwa iswades, ba turi iijie wardos: Matilda Marije-Angolina-Wiktoria rje-Leopoldina-Karalina-Ludwika-Franciszka ir Juzefina. Turi keturis brols ir wieną sere. Motina josos buwo infantiška Portugalu.

— — —

Nelaiminga motina.

Ispaniezski laikraszezių garsinio: Wiene nelaimingis ir naszle užgauta liudnais atitkimalis mieste Kadyksne metisi in mares ant prazuwino. Ijį žmonele turejo 4 sunus ir wisi 4 prazuwo kareis Ispanijai su Amerika.

Tris pirmieji prazuwo žūke begimo admirolo Cerveretwirts prazuwo muszine po Santiago. Nabagele bieda

ir vė Napoleono pirmo, radosi didelose musztinee, kenti Egip to karzti ir ba'isius szalczius Rusijoje, o no bado wos ne nu miri, o ir sawo paskutini szmo teli duonos atidawi sawo kapi tonu'. Bjaurinosi metu, o teisi be milej) uż wisaka labiause.

Tokis buwo jijo tewas.

Wiskas senam szerzentui ant miesle atetinėjo, no mažu mes lig szi dieni.

— Teip teip, be inkwepimo tewud del mažo waiko ne gali butie dorum — apie tai nuola tos pats del sawes kalbejo.

Nakties faike ne galejo mie got, o kada atsikeli ritmetije, buwo kaip apkwaitias.

Tolans bus.



— Kokias tu gazetias nezio jii?

— U-gi „Saulė!“

— Tai kod-l ir kitus laikra szciejus ne neziojii?

— Ka welne nezioisi kad ki tu laikraszcziu niekas neima. „Saulė“ kad eina tai eina kaip wanduol

Gromatos prisunostos.

Syracuse, N. Y.

Asz Andrius Bielskus siun czin szirdinga padekawone po nui Bozckaskui usz laikrasz czius „Saulė“ ir „Linkme Wafanda“, kuriuose randasi

PAZADETINA AUSTRIJOKIUS CIESORIAUS.

— — —

Saksonine kuningaikszcziu Matilda kaip girdet ketina iszi teket uż austrijokiu ciesoriaus, Franciszkaus Juozapau. Ira iijie wiriause dukte saksoninio kun. Jurgio, brolo wi pataujencziu karalaus Alberto Uzgimiusos Drezne 1863 metu (36 metn). Gimine josos tesesi no 1500 meto no Alberto III, wadinamo „Drasusum“. Tewas josos ira komendantas 12 to korpusu wokiszkos armijos. Ciesoris Franciszks Juozapas, kaip rodos ne greitai isos wardus saw in galwa insides, ba tური ijie wardus: Matilda Marije-Augustina-Wiktoria-Leopoldina-Karalina-Ludwika-Franciszka ir Juzerina. Turi keturis brolus ir wiena sere. Motina josos buwo infanctka Portugalu.

— — —

Nelaiminga motina.

Iszpaniezkii laikraszczei atgarsino: Wienu nelaimingii ir naszle użgauta liudnais tikimais mieste Kadykse megesi in mare ant prazuwimo. Tii zi zmones turejo 4 sunus ir si 4 prazuwo karese Iszpanijau Amerika.

Tris pirmieji prazuwo karebe kigemo admirlo Cervera ketwirtas prazuwo musztine po Santiago. Nabagele bieda naszle atidaws jaunus karezi edus sonus sawo ant prazuwies nelaiminguose musztinose inpuoli in dide ruqetis sujungta su skauminga galle czi papuli in pamaiezima protu ir nuejus in mares puoiesi paskanditi.

Patemije zmonis nabage izgelbejo.

— — —

Wienagaelitini lindai

je už Napoleono pirmo, radosi didelios muszinees, kenti Egiptą to karštin ir baidius szalczius Rusijoje, o no bado wos ne nu miri, o ir sawo paskutini szmoteli duonos atidawi sawo kapitoniui. Bjaurninosi metu, o teisi be milej) už wisaka labiause.

Tokis buwo jojo tewas.

Wisakas senam szerzentui ant misles atetinejo, no mažu mes lig szai denai.

— Teip teip, be inkwepimo tewu del mažo warko ne gali butie dorum — apie tai nuolat patis del sawes kalbejo.

Nakties laik ne galejo miegot, o kada atsikeli ritmetije, buwo kaip apkwaityas.

Tolaus bus.



— Kokias tu gazetias neszioji?

— U-gi „Saule!“

— Tai kod-l ir kitus laikraščius ne neszioji?

— Ka welne neszioisi kad ki tu laikraščiaus niekas neima. „Saule“ kad eina tai eina kaip wanduo!

Gromatos prisunostos.

Syracuse, N. Y.

Asz Andrius Biedskus siun czin szirdinga padekawone po nui Boczkanskui uz laikraščius „Saule“ ir „Linksmą Wafandą“, kuriuose randasi labai puikiós istorijos. Welii nu wiems Brolam Lietuwian uzszirazi tus laikraščiaus, tai grian izskirsite, negu po salonus nakintis walkiotis ir pinigius ant niekn pračidinet.

P. ttston, Pa.

Dekewoja ponui Boczkaskui uz laikraščius „Saule“ ir

je už Napoleono pirmo, radosi didelės muszineus, kenti Egiptą to karščiui ir baidėjus šalčius Rusijoje, o no bado vos ne nu miri, o ir sawo paskutini szmoteli duonos atidawė sawo kapitoniū". Bjaurinios metų, o teisi be milej) už wisaka labiause.

Tokis buwo jįjo tewas.

Wisakas senam szczentuti ant misles ateitinejo, no mazu mes lig szi dienai.

— Teip teip, be inkwepimotewu del mazo waiko ne gali butie dorum — apie tai nuolatots pats del sawes kalbejo.

Nakties faike ne galejo miegot, o kada atsikeli ritmetije, buwo kaip apkwiatias.

Tolaus bus.

— Kokias tu gazetetas neszioji?

— U-gi „Saulė!“

— Tai kod-l ir kitus laikraščius ne neszioji?

— Ka welne nesiziosi kad ki tu laikraszeziu niekas neima.

„Saulė“ kad eina tai eina kaip wanduo!

Gromatos prisunstos.

Syraense, N. Y.

Asz Andrius Bielskus siunčiu cizi szirdinga padekawone ponui Boczkanskui uz laikraszczius „Saulė“ ir „Linkema Wafanda“, kuriuose randasi labai puikioks istcsjos. Welinu wiems Brolam Lietuwiam usz-gran zit tuos laikraszczius, tai girian izskirs tie, negu posalonus naktimis walkiotis ir pinigus ant nieku praleidinēt.

P.ttston, Pa.

Dekewoje ponui Boczkauskui usz laikraszi „Saulė“ ir „Linkema Wafanda“, kuriuos es talpinasi puikuks skaitimai, o isz kuriu turiu dideli džiaugsmą, ba kožna žmogū pamoki na kaip ant swieto giwentie. Welinu wisiems Brolams Lietuwiams uzsiraszitie tuos laikraszczius o turesite dideli džiaugsmą.

Su guodone

J. P. Rosencrans

PAZADETINA AUSTRIJOKIŲ CIESORIAUS.

Saksionine kunigaikszczytu Matilda kaip girdet ketina isreketet už austrijokiū ciesoriaus, Franciszkaus Juozapo. Ira iiję wiriause dukte saksoninio kun. Jurgio, brolo wies-pataujenczo karalaus Alberto Uzgimusioms Drezne 1863 metais (36 metu). Gimine jos tesesi no 1 500 meto no Alberto III, wadinamo „Drasus“. Tewas jos ira komendantas 12 to korpusu wokiszkos armijos. Ciesoris Franciszkus fuwzapas, kaip rodos ne greitaisios wardus saw in galwa imades, ba turi iiję wardos: Matilda Marije-Augustina-Wiktoria-Leopoldina-Karalina-Ludwika-Franciszka ir Juzefina. Turi keturis brolns ir wieną sere. Motina jos buwo infantiška Portugalu.

Nelaiminga motina.

Ispaznieszki laikraszczei agarsino: Wienu nelaimingą ir naszie užgauta liudniais atitikimais mieste Kadykse mešini in mares ant prazuwimo, ji žmonele turejo 4 sunus ir wisi 4 prazuwo karese Ispaznijos Amerika.

Tris pirmiejei prazuwo karyke begimo admirolo Cervero ketwirtas prazuwo musztines po Santiego. Nabagele biedu naszie atdawus jaunsu karyzedius sonus sawo ant prazties nelaimingose musztinose inpuoli in dide rupesti sujunt ta skuam'nga gaile ezir papuli in pamaiezma protu in nuejus in mares puoiesti pasakanditi.

Patemije žmonis nabage izgelbejo.

Neiszpasakitinai liudni tol žmonijoje atsitikimai, kad ugalunu norus turi prazuoti tik prazidejias jaunimas, wiltis suwu, ir ziedas tauotos.

Kada praslinks pasinte wanos... ir gozimas ne kaltakrauju.

— Halo! Džim ar ne

je už Napoleono pirmo, radosi didelose muszineose, kenti Egiptą karštin ir baidius szalczius Rusijoje, o no bado wos ne nu miri, o ir sawo paskutini szmotelii duonos atidawi sawo kapi-tonui". Bjaurninosi metu, o teisi be milej) už wisaka labiause.

Tokis buwo jiojo tewas.

Wisles senam szerzentui ant misles atetinejo, no mažu mes lig szii dienai.

— Teip teip, be inkwepimo tewu del mazo waiiko ne gali butie dorum — apie tai nuola tows pats del sawes kalbejo.

Nakties faike ne galejo miegot, o kada atsikeli ritmetije, buwo kaip apkwaitias.

Tolans bus.



— Kokias tu gazetias neszioji?

— U-gi „Saulė!“

— Tai kod-l ir kitus laikraščius ne nesioji?

— Ka welne nesiozi kad ki tu laikraščiu niekas neima.

„Saulė“ kad eina tai eina kaip wando!

Gromatos prisunsto.

Syracuse, N. Y.

Asz Adrius Bielskus siun cziu szirdingą padekawone po niu Boezkanskui usz Linksmą czius „Saulė“ ir „Linksmą Wafandą“, kuriuose randasi labai puikios istorijos. Welii nu wiems Brolam Lietuviam usz-ira-zit tuos laikraščius, tai grian izkirsitie, negu po salonus naktims walkiotis ir pinigus ant nieku praleidinet.

Pttston, Pa.

Dekewoju ponu Boezkaws kni usz laikraszi „Saulė“ ir „Linksmą Wafandą“, kuriuo se talpinasi puikus skaitimai, o isz kuriu turii dideli džiang suwa, ba kožna žmogū pamoki na kaip ant swieto giwentie. Welinu wisiems Brolams Lietu wiams usziraszi tie tuos laikraščius o turesite dideli džiang sma.

Su guodone

K. Bucewiczius.

So. Omaha, Nebr.

Dekawoju szirdingai usz laikraszi „Saulė“ ir „Linksmą Wafandą“. Welinu wisems Brolams Lietuviams usziraszi tie tuos puikius laikraščius, o turesite diidele nauda.

Su guodone

PAZADETINA AUSTRIJOKIŲ CIESORIAUS.

Saksonine kuningaikszeziui Matilda kaip girDET ketina isz teket už austrijokiū ciesoriaus, Franciszkaus Juozapo. Ira iijie wiriause duke kas ninio kun. Jurgio, brolo wisos pataujenczio karalaus Alberto. Užgimimus Drezne 1863 metu (36 metu). Gimine josos te sesi no 1500 metu no Alberto III, wadinamo „Drasum“. Tewas josos ira komendantas 12 to korpuso wozikos armijos. Ciesoris Franciszkus juo zapas, kaip rodos ne greitai, jos wardus saw in galwa nudes, ba turi iijie ward: Matilda Marije-Augustina-Wiktoria-Leopoldina-Karalina-Ludwika-Franciszka ir Juzerina. Turi keturis brolus ir wiena sere. Motina josos buwo infan-tka Portugalu.

Nelaiminga motina.

Iszpaniszki laikraščiai garsino: Wiena nelaiming ir naszie: užgauta liudnais atitikimais mieste Kadykse mes si in mares ant prazuwimo, Turi žmonele turejo 4 sunus ir si 4 prazuwo karese Iszpanijoje su Amerika.

Tris pirmieji prazuwo kare ke begimo admirols Cervera ketwirts prazuwo muszine po Santiagu. Nabagele bieda naszie atidawas jaunus kare-ziedus sunas sawo ant prazties nelaimingose muszinos impuoli in dide rujesti sunjonta su skau-m'nga gaile czi papuoli in pamaiszima prot ir nuejus in mares puolesi paskanditii.

Patemije žmonis nabage izgelbejo.

Neiszasakitina liudni toli žmonijoje atsitikimai, kad tu galunu norus turi prazuti tik prazdiejas jawnimas, wilitis ir wu, ir žiedas tautos.

Kada praslinks pasinte wasnos... ir gozimas ne kultu kraujo.



— Halo Džim ar ne galitum įs mane priimt dinstawozniaus?

Džim: — Asz mat tik megituleides woznicziot, nes niekas dos dzentelmonus.

* Popiera ira izdirbama II landijo isz bulwinu duktie i lapu.

je už Napoleono pirmo, radosi didelės muszine, kenti Egiptą karšči ir baeisus szalczius Rusijoje, o no bado wos ne nu miri, o ir sawo paskutini szmote li duonos atidawii sawo kapitonui. Bjaurniosi metu, o teisi be milej už wisaka labiause.

Tokis buwo jojo tewas.

Wisakas senam szerczentui ant misles ateitinejo, no mazu mes lig szci denai.

— Teip teip, be inkwepimo tewu del mazo walko ne gali butie dorum — apie tai nuola tos pats del sawes kalbejo.

Nakties laikie ne galejo miegot, o kada atsikeli ritmetije, buwo kaip apkwiatias.

Tolaus bus.



— Kokias tu gazetias nesziio ji?

— U-gi „Sault“!

— Tai kod-l ir kitus laikraščius ne nesziioj?

— Ka welne neziosi kad ki tu laikraščiu niekas neima. „Sault“ kad eina tai eina kaip wanduo!

Gromatos prisunostos.

Syracuse, N. Y.

Asz Andrius Bickys siun czin szirdinga padekawone ponui Boeczkauskui usz laikrasz czinus „Sault“ ir „Linkmas Watanda“, kuriuose rindasii labai puikius istcsjos. Welii nu wiems Brolam Lietuwiam usz-ir-zit tuos laikraščius, tai grian iszkirsite, negu po salonus naktimis walkiotis ir pinigus ant nieku pralaidinet.

Pttston, Pa.

Dekewoju ponui Boeczkaus kui usz laikraszi „Sault“ ir „Linkmas Watanda“, kuriuo se talpinasi puikius skaitimai, o isz kuriu turii dideli dziaug sma, ba kozna zmogui pamoki na kaip ant swieto giwentie. Welinu wiems Brolams Lietuwiam uszirsaziti tuos laikraščius, o turesite dideli dziaug sma.

Su gudone

K. Bucewiczius.

So. Omaha, Nebr.

Dekawoju szirdingai usz laikraszi „Sault“ ir „Linkmas Watanda“. Welinu wisems Brolams Lietuwiam uszirsaziti tuos puikius laikraščius, o turesite diidele nauda.

Su gudone

M. Klitz.

UBAGELIS SU KATARINKA IR WALCIZUSZKA.

Poznanioje miestelije Tezew buwo ubagas Jokubas M., ant kurio užlaikimo miestas iszkaskawo 1,500 marku, bet zmogel ui uzejo mislis su ktau

PAZADETINA AUSTRIJOKINIO CIESORIAUS.

Saksionine kuningaikszeziutu Matilda kaip girdet ketina isztekot už austrijokinio ciesoriaus, Franciszkaus Juozapo. Ira iijie wiriause dukte saksioninio kun. Jurgio, brolo wies pataujenczio karalaus Alberto. Užgimuzios Drezne 1863 metu (36 metu). Gimine jos tesesi no 1 500 meto no Alberto III, wadinamo „Drasusum“.

Tewas josos ira komendant 12 to korpuso wokizkos armijos. Ciesoris Franciszkaus Juozapas, kaip rodos ne greitis jos waldas saw in galwa usdes, ba turi iijie waldas: Matilda Marije-Augustina-Wiktoria-Leopoldina-Karalina-Ludwika-Franciszka ir Juzerina. Turi keturis brolus ir wiena sere. Motina josos buwo infanta Portugalu.

Nelaiminga motina.

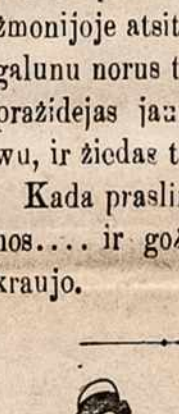
Iszpaniszkii laikraszezi garsino: Wiene nelaimingie ir nasze užgauta liudnais atistikmais mieste Kadykze mesi in mares ant prazuwimo, Taji zmonele turejo 4 sunus ir 4 si prazuwo karese Iszpanijoje su Amerika.

Tris pirmieji prazuwo kare begimo admirolo Cervera ketwiras prazuwo muszines po Santiagu. Nabagele bieda nasze atidawus jaunus kadyzius sunus sawo ant prazuwies nelaiminguose muszios inpuoli in dide rupesti sujunt ta su skau-minga galle czi papuoli in pamaiszima protu ir nuejus in mares puoiesi paskanditi.

Patemije zmonis nabagele izgelbejo.

Žmonijaszkaitini liudni tona zmonijoje atsitikimai, kad u galunu norus turi prazuwiti tik prazidejas jaczinimas, wiltis ir wu, ir ziedas tautos.

Kada praslinks pasuite wanos... ir gozimas ne kaltu kraujo.



— Halo Džim ar ne galitum jas mane priimt dinstawacziaus?

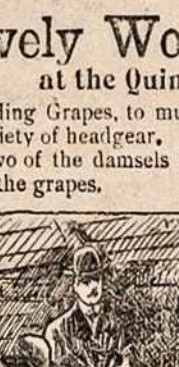
Džim: — Asz nat tik megit ta leides waczniot, nes niek dso dzentelmonus.

* Popiera ira izdirbama II landioji isz bulwinio diegu in lapu.

Lovely Women

at the Quinto C

Girls treading Grapes, to music, but a great variety of headgear. A view while one or two of the damsels join in feet, treading the grapes.



je už Napoleono pirmo, radosi didelose muszine, kenti Egiptą karštin ir baidius szalczius Rusijoje, o ir bado wos ne nu miri, o ir sawo paskutinį szmotelį duonos atidawį sawo kapitoniui. Bjaurnisosi metu, o teisi be milej) už wisaka labiause.

Takis buwo jiojo tewas.

Wisakas senam szcerzentui ant misles ateitinejo, no mazū mes lig szči dienai.

— Taip teip, be inkwepimo tewu del mazo waiko ne gali butie dorum — apie tai nuolat pats del sawes kalbejo.

Nakties faike ne galejo miegot, o kada atsikeli ritmetije, buwo kaip apkwaiatas.

Tolanas bus.



— Kokias tu gazetias neszioji?

— U-gi „Saulė!“

— Tai kod-l ir kitus laikraščius ne neszioji?

— Ka welne neszioti kad ki tu laikraščiu niekas neima.

„Saulė“ kad eina tai eina kaip wanduo!

Gromatos prisunostos.

Syraense, N. Y.

Azė Andrius Biekskus siunčią szirdingai niekas wone ponui Boczkanskui už laikraščius „Saulė“ ir „Linkema Wafanda“, kuriuose randasi labai puikiuos ištėsijos. Welin u wiems Brolam Lietuwiam usz-gri-zit tuos laikraščius, tai grian izkirsite, negu po salonus naktimis walkiotis ir pinigūs ant nieku praeidint.

P.ttston, Pa.

Dekewojo ponui Boczkanskui už laikraščius „Saulė“ ir „Linkema Wafanda“, kuriuose talpinasi puikiuos skaitimai, o isz kuriu toriu dideli džiang suwa, ba kožna žmogū pamoki na kaip ant swieto giwentis. Welinu wisiems Brolams Lietuwiam uszsisirszitie tuos laikraščius o turesite dideli džiang sma.

Su gudnone

K. Bucewiczius.

So. Omaha, Nebr.

Dekawojo szirdingai už laikraščius „Saulė“ ir „Linkema Wafanda“. Welinu wisiems Brolams Lietuwiam uszsisirszitie tuos puikiuos laikraščius, o turesite diidele nauda.

Su gudnone

M. Klitz.

UBAGELIS SU KATARINKA IR WALCZIUSZKA.

Poznanijuje miestelije Tezew buwo ubagas Jokubas M., ant kurio užlaikimo miestas iszi kasztawo 1,500 markiū, bet žmogel ui užejo mielis su ktaw siun: ar-gi dar neuzsidirbsiu pats ant duoneles, ir kaip? u-gi pirksiu katarinką, ir graji dams walcus, duona pelnieiu — bet pinigū ne turiu....

Tame tarpe radosi kaipu ti ezioms italijonas su pardawimu katarinkos, bet ne kitaip kaip iszwirsz reikia užmoketi; bied nikels! noredams pinigū, nu sidawį pas miesto policije pers

PAZADETINA AUSTRIJOKINIŲ CIESORIAUS.

Saksionine kuningaikszeziutu Matilda kaip girdet ketina iszi keta už austrijokiniu ciesoriaus, Franciszkiaus Juozapo. Ira ijię wiriause dukte saksioninio kun. Jurgio, brolo wies pataujenczio karalaus Alberto. Užgiminosi Drezne 1863 meto (36 metu). Gimine josos tsesi ne 1,500 meto no Alberto III, wadinamo „Drasusum“. Tewas josos ira komendantas 12 to korpusu wukiszkos armijos. Ciesoris Franciszkus juos wapas, kaip rodos ne greitai jos wardus saw in galwa inades, ba turi ijię wardus: Matilda Marije-Augustina-Wiktoria-Leopoldina-Karalina-Ludwika-Franciszka ir Juzerina. Turi keturis brols ir wiena sere. Motina josos buwo infantiška Portugalu.

Nelaiminga motina.

Ispanizski laikraščeziai garsino: Wienu nelaimingą motiną, kokią irgi isz ir naszle užgauta liudnais atitikimais mieste Kadykse mes si in mares ant prazuwimo. T ji žmonele torėjo 4 sunus ir si 4 prazuwo karese Ispanijoje su Amerika.

Tris pirmieji prazuwo kare ke begimo admirolo Cervera ketwrtias prazuwo muszine po Santiagu. Nabagele biedu naszle atidawus jaunus kadietiedus sunus sawo ant prazties nelaiminguose musziniu inpuoli in dide rupesti sujunt su skau-m'nga gaile cizi papuoli in pamaizima protu ir nuejus in mares puoiesti paskanditi.

Patemieji žmonis nabagele izgelbejo.

Neiszpaskaitinai liudni toli žmonijoje atsitikimai, kad u galunu norus turi prazuoti tik prazdiejas jaunimas, wilitis u wu, ir žiedas tuatos.

Kada praslinkis pasinte wanos.... ir gozimas ne kalt kraujo.



— Halo Džim ar ne galitum jas mane priimt dinstu waznieczius?

Džim: — Az mat tik megitu leides wazniecziot, nes nieku dos džentelmonus.

* Popiera ira izdirbama II landijoj isz bulwiniu diegu i lapu.

Lovely Women

at the Quinto C

Girls treating Grapes, to music, with a great variety of headgear. A view while one or two of the damsels join in feet, treading the grapes.



je už Napoleono pirmo, radosi didelės muzštinės, kenti Egiptą karšči ir bėsius šalčius Rusijoje, o ir bado was ne nu miri, o ir sawo paskutini ezmoti duonos atidawi sawo kapi tonu". Bjarinosi metu, o teisi be milej) už wisaka labiause.

Tokis buwo jiojo tewas.

Wisakas senam szcerzentui ant miesles ateitinejo, no mazu mes lig szci denai.

— Taip tebe, be inkwepimo tewu del mazo waiko ne gali butie dorum — apie tai nuola tos pats del sawes kalbejo.

Niekis faike ne galejo miegot, o kada atsikeli ritmetije, buwo kaip apkwaiatas.

Tolaus bus.

— Kokias tu gazetias neszioti ji?
— U-gi „Saulė!“
— Tai kod-l ir kitus laikraščius ne neszioti?
— Ka welne neszioti kad ki tu laikraščiu niekas neima „Saulė“ kad eina tai eina kaip wando!

Gromatos prisunostos.

Syracuse, N. Y.
Asz Andrius Bielskas siun cziu szirdinga padekawone po nuoi Boczkanskui uz laikraszczius „Saulė“ ir „Linkema Wafanda“, kuriuose randasi labai puikiuos istcs'jos. Welin u wiems Brolam Lietuwiam usz-ira iz tuos laikraszczius, tai gromata iszkirsite, negu po salonus naktimis walkiotis ir piningus ant niekn pralaidinet.

P.tiston, Pa.
Dekewoju ponui Boczkaskui uz laikraszi „Saulė“ ir „Linkema Wafanda“, kuriose ses talpinasi puikius skaitimai, o isz kuriu turiu dideli dzing sma, ba kozna žmogus pamoki na kaip ant swieto giwentie. Welinu wisiems Brolams Lietuwiam uszisirazitie tuos laikraščius o turesite dideli dzing sma.

Su guodone
K. Bucewiczius.

So. Omaha, Nebr.
Dekawoju szirdingai usz laikraszi „Saulė“ ir „Linkema Wafanda“. Welinu wisiems Brolams Lietuwiam uszisirazitie tuos puikius laikraszczius, o turesite diule nauda.

Su guodone
M. Klitz.

UBAGELIS SALCIARINKA IR WALCIZUSZKA.

Poznanioje miestelije Tezew buwo ubagas Jokubas M., ant kurio užtaikimo miestas iszi kasztawo 1,500 markiu, bet žmogei užejo mielis su ktaw simu: ar-gi dar neužsidirbsiu pats ant duoneles, ir kaip? ugi pirksiu katarinką, ir ne-gi dams walcus, duona pelneziu — bet piningu ne turiu...

Tame tarpe radosi kapo ti czioms italijonas su pardawimu katarinkos, bet ne kitap kaip iszwirsz reikia uzmoketi; bied niekels'nos duoneles piningu, nu sidawi pas miesto policitje pers tatidamas sawo nora pelniti pats duona su katarinka, bet dar ira pirkinis, o piningu ne turi, mieldi pagelbos: Policijos administracije iszklausi malda wima biediukielio ant kurio wargu jau iszejo 1,500 markiu, norint atsikratyti nupirko jana katarinka, ir dar su taje lankidamas miestus ir komus iszlejo atitiki badiuoms.

— Tame tarpe radosi kapo ti czioms italijonas su pardawimu katarinkos, bet ne kitap kaip iszwirsz reikia uzmoketi; bied niekels'nos duoneles piningu, nu sidawi pas miesto policitje pers tatidamas sawo nora pelniti pats duona su katarinka, bet dar ira pirkinis, o piningu ne turi, mieldi pagelbos: Policijos administracije iszklausi malda wima biediukielio ant kurio wargu jau iszejo 1,500 markiu, norint atsikratyti nupirko jana katarinka, ir dar su taje lankidamas miestus ir komus iszlejo atitiki badiuoms.

PAZADETINA AUSTRIJOKINIŲ CIESORIAUS.

Saksionine kunigaikszczietu Matilda kaip girdeit ketina isztekiet už austrijokiniu ciesoriaus, Franciszkiaus Juozapo Ira iijie wiriause dukte saksioninio kuno Jurgio, brolo wies pataujenczio karalaus Alberto Užgimimus Drezne 1863 metie (36 metu). Gimine josos tesesi no 1 500 meto no Alberto III, wadinamo „Drasusum". Tewas josos ira komendantas 12 to korpusu wokiszkos armijos. Ciesoris Franciszkus fuzapas, kaip rodos ne greitai jos wadus saw in galwa isades, ba turi iijie wadus: Matilda Marije-Augustina-Wiktoria-Leopoldina-Karalina-Ludwika-Franciszka ir Juzerina. Turi keturis brolus ir wiena sere. Motina josos buwo infancka Portugalu.

Nelaiminga motina.

Ispanieziki laikraszcziai garsino: Wienu nelaimingą ir naszie užgauta liudniais atitkimalis mieste Kadyksee metie in mares ant prazuwimo, Taji žmonele turejo 4 sunus ir si 4 prazuwo karese Ispanijoje.

Tris pirmieji prazuwo kare ke begimo admirolu Cervera ketwirtas prazuwo musztine po Santiagu. Nabagele briedu naszie atidaws jaunus kazielus sunus sawo ant prazuties nelaiminguose musztuos inpuoli in dide rupesti sujunt su skau-m'nga gaile cziu papuoli in pamaizima protu ir nuejus in mares puoties paskanditii.

Patemije žmonis nabagele izgelbejo.

Neiszpasakitinai liudni toli žmonioje atsitikimai, kad ir galunu norus turi prazuiti tik papuoli in pamaizima protu, prazidejas jainimas, wilitis prazu, ir žiedas tautos.

Kada praslinks pasuite wanos... ir gozimas ne kaltu kraujo.

— Halo Džim ar ne galitum jas mane priimt dinstu waznieziaus?

Džim: — Asz mat tik megtu leides waznieziot, nes niekados dzentelmonus.

* Popiera ira izdirbama II landioji isz bulwiniu diegu itapu.

Lovely Women

at the Quinto C

Girls treading Grapes, to music, but a great variety of heartgear. A view while one or two of the damsels join in feet, treading the grapes.

Rubber Rollers are Used for Speer's Port, Burgundy

Which, as is well known, rival the aged persons, and are made from ported from Portugal forty years containing iron, is just suited for improved way of mashing the

je už Napoleono pirmo, radosi didelose muszine, kenti Egiptą karšči ir baidius szalczius Rusijoje, o ir sawo paskutini szmotelis duonos atidawi sawo kapitonių. Bjaurnisosi metu, o teisi be milej už wisaka labiause.

Taktis buwo jojo tewas.

Wisakas senam szcerzentui ant misles ateitinejo, no mazu mes lig szci dienai.

— Teip teip, be inkwepimo tewu del mazo waiko ne gali butie dorum — apie tai nuolat pats del sawes kalbejo.

Nakties faike ne galejo miegot, o kada atsikeli ritmetije, buwo kaip apkwaiatas.

Tolau bus.



— Kokias tu gazetias neszioti?

— U-gi „Saulė!“

— Tai kod-1 ir kitus laikraščius ne neszioti?

— Ka welne neszioti kad ki tu laikraščiu niekas neima.

„Saulė“ kad eina tai eina kaip wanduo!

Gromatos prisunostos.

Syraense, N. Y.

Asz Andrius Biekskus siunčiu szirdingą padekawone ponui Boczkanskui uz laikraščius „Saulė“ ir „Linkema Watanda“, kuriuose randasi labai puikiuos istcsjos. Welinu wiems Brolam Lietuwiam usz-gria-zit tuos laikraščius, tai gria izskirsie, negu po salonus naktimis walkiotis ir pinigus ant nieku praleidinet.

P.ttston, Pa.

Dekawoju ponui Boczkanskui uz laikraščius „Saulė“ ir „Linkema Watanda“, kuriuose talpinasi puikius skaitimai, o isz kuriu turiu dideli džiaugsmą, ba kožna žmogų pamokti na kaip ant swieto giwentis. Welinu wisiems Brolams Lietuwiam uszsisraiztie tuos laikraščius o turesite dideli džiaugsmą.

Su gnodone

K. Bucewiczius.

So. Omaha, Nebr.

Dekawoju szirdingai usz laikraščius „Saulė“ ir „Linkema Watanda“. Welinu wisims Brolams Lietuwiam uszsisraiztie tuos puikius laikraščius, o turesite didele naudą.

Su gnodone

M. Klitz.

UBAGELIS SU KATARINKA IR WALCZIUSZKA.

Poznanioje miestelije Tezew buwo ubagas Jokubas M., ant kuriu užtaikimo miestas iszi kasztawo 1,500 markiū, bet žmogel ui užejo mielis su ktau simu: ar-gi dar neuzsidirbsiu pats ant duoneles, ir kaip? u-gi pirksiu katarinką, ir graji damas walcus, duona pelnieiu — bet pinigų ne turiu....

Tame tarpe radosi kaipio ti ezioms italijonas su pardawimu katarinko, bet ne kitaip kaip iszwirsz reikia užmoketi; bied nikelis noredams pinigų, nu sidawi pas miesto policije pers tatidamas sawo nora pelniti pats duona su katarinka, bet dar ir perkinis, o pinigų ne turi, mieldi pagelbos: Policijos administracije iszklausi malda wima biednikui ant kurio wargu jau iszejo 1,500 markiū, norint atsikratinti nuipirko jiam katarinką, ir dar su taje laikidamas miestus ir komus isz tikro užsidirbo saw duona. Administracije matidama kad ubagelo mierei buwo geri, padawanojo katarinką ant lecnasties.

PAZADETINA AUSTRIJOKINIŲ CIESORIAUS.

Saksionine kunigaikszczietu Matilda kaip girdet ketina iszi teket už austrijokinio ciesoriaus, Franciszkiaus Juozapo. Ira iji wiriause dukte saksionio kun. Jurgio, brolo wies pataujenczjo karalaus Alberto. Užgimimuos Drezne 1863 metie (36 metu). Gimine josos tesesi no 1 500 meto no Alberto III, wadinamo „Drasum“. Tewas josos ira komendantas 12 to korpuso wukiszkos armijos. Ciesoris Franciszkus juos zapas, kaip rodos ne greitai isos wardus saw in galwa imades, ba turi iji wardos: Matilda Marije-Augustina-Wiktoria-Leopoldina-Karalina-Adwika-Franciszka ir Juzerina. Turi keturis brols ir wieną sere. Motina josos buwo infantrka Portugalu.

Nelaiminga motina.

Izspaniszki laikraščeziai garsino: Wienu nelaimingą ir naszie užgauta liudniais atitikimais mieste Kadykse mešini papuli ant prazuwimo. Taji žmonele turejo 4 sunus ir si 4 prazuwo karese Izspanijoje Amerika.

Tris pirmieji prazuwo žemes ke begimo admirolo Cervera ketwirtas prazuwo muszines po Santiego. Nabagele biedu naszie atdawus jaunus kadi ziedus sunus sawo ant prazties nelaiminguose musziniu papuli in dide rupesti sujunta su skau-m'nga galle ezi papuli in pamaizima protu ir nuejus in mares puoiესi paskandinti.

Patemije žmonis nabage izgelbejo.

Neiszpasakitinai liudni to žmonioje atsitikimai, kad tu galunu norus turi prazuoti tik prazdiejas jaunimas, wiltis suwu, ir ziedas tauotos.

Kada praslinks pasinte wanos.... ir gozimas ne kaltu kraujo.



— Halo Džim ar ne galutim jas mane priimt dinstu waincziaus?

Džim: — Asz mat tik megutu leides waincziot, nes niekados džentelmonus.

* Popiera ira izdirbama Hlandijoje isz bulwiniu diegu lapu.

Lovely Women

at the Quinto C

Girls treading Grapes, to music, with a great variety of headgear. A view while one or two of the damsels join in feet, treading the grapes.



Rubber Rollers are Used for Speer's Port, Burgundy

Which, as is well known, rival the aged persons, and are made from ported from Portugal forty years containing iron, is just suited for improved way of mashing the rubber run by an engine which a minute. Speer's Wines, especially, are of very old vintage, far and near prescribe them for. They are blood-making, adding long life. Extensively used at present.

[SOLD BY DRUGGISTS]

Szwentas's szu
Ne toli Rossga
03 Karalaučiuj
ikus szaltinis
szwentasis szulini
i to szaltinio wa
gididawo, teip
oniū no toli at
nt ir jie to wand
wisokiu ligu gal

Szwentwas stau
Ne toli Rossge
30 Karalaucziuj
ikus szaltinis
szwentwas szulini
to szaltinio wa
gididawo, teip
oni no toli at
nt ir jie to wanc
wiesoku ligu gal
walditoje szit
ri didei godi bob
ama, kad jdie is
didieli pelna g
re ta szulini u
ndeni uz pzing
o. Tada wanda
o gidence ipa
nas ne galejo j
ie. Tada gaile,
nola bediia t

Swentausis su
 Ne toli Rosga
 Karalaučiuj
 ikus szaltinis
 swentausis szulini
 teli to szaltinio wa
 gidawo, teip
 oniu no toli at
 ir ir jie to wanc
 wieskiu lign ga
 walditoje szit
 ir didei godi bob
 uos, kad iije t
 dideli pelna g
 ve ta szulini u
 adeni uoz pining
 Tada wandi
 o gidencez ipa
 mas ne galejo j
 le. Tada gaile
 nule, kad iije t
 uzmuritie liepiu
 ngai pingius
 ant senū dient
 argo ir turejo j
 laučiūsius baniez
 aip senuose la
 os budawojam
 t jos ant ilgo
 ilini matitie, k

Szwentass's szu
 Ne toli Rossgar
 Karalaučiuj
 ikus szaltinis
 szwentass's szulinis
 to szalinio wa
 gididawo, teip
 oniu no toli at
 ant ir jie to wand
 wisokiu ligu gal
 walditoje szit
 ir didei god bob
 ama, kad ijjie i
 dideli pelna g
 ta szulini u
 weni u pining
 so. Tada wand
 o gidancze ipa
 mas ne galejo j
 ie. Tada gaile
 uole, kad ijjie t
 umzurmitie liepiu
 ngai piningus
 ant eenu dient
 argo ir turejo
 lauozians baznier
 aip senuose fa
 os budawojame
 jos ant ilgo
 alini matitie, k
 cziaus pilies b
 o apziureties
 ie ira pagal m
 tu toip primar
 gali augstzin ai
 Tas paeina no
 kazi dirbdami
 ad ne eidawo
 amon, bet ju
 dawo jiems piet

Swentatus szu
 Ne toli Rosga
 Karalaucauzi
 ikuks szaltinis
 swentatus szulini
 toli e szaltinio wa
 gididawo, teip
 oniu no toli at
 nt ir jie to wan
 wiesoku ligu gal
 walditoje szit
 ir didei godi bob
 ama, kad iije i
 dideli pelna g
 we ta szulini, u
 adeni uo pining
 ro. Tada wandi
 o gidence ipa
 mas ne galejo j
 ie. Tada gaili
 nole, kad iije t
 ozmuritie liepiu
 ngai pingius
 ant seni dient
 argo ir turejo
 laucauzius baniez
 aip senuose la
 os bedawojami
 to jos ant ilgo
 alini matitie, i
 cziauz pilies b
 a apziurelume.
 ie ira pagal mu
 ra teip primur
 ali augstin ai
 Tas paena no
 kka dirobami
 ad ne eidawo
 amon, bet ju
 adawo jiems piet
 tie dirbawo. I
 aip murai aug
 ne, ne galedaw
 pridutoie, ta
 litos prie mu
 tokiu budn g
 jei sawiszkien
 tie.
 awos abrozaz Ka
 laucauzians eer
 pui randai.

Szwentaw's szu
 Ne to! Rosgar
 Karalaucaziuj
 ikuks szaltinis
 szwentaw's szulinis
 to! szaltinio wa
 gididawo, teip
 oniu no toli at
 ir ir jie to wanc
 wisoku li gu gal
 walditoje szit
 iri diei godi bob
 ama, kad iije t
 dideli pelna g
 ta szalini u
 adeni uz pining
 o. Tada wand
 o gidasze ipa
 nas ne galejo j
 ije. Tada gale
 uole, kad iije t
 uzmuritie liepu
 ngai piningus
 ant sena dient
 argo ir turejo
 laucazius baznic
 aip senuose la
 os bedawojam
 i jos ant iigo
 alini matitie, k
 czius pilies b
 apziuretime.
 ije ira pagal mu
 tu teip primur
 gali augstzin a
 Tas paena no
 kai dirbdami
 ad ne eidawo
 amon, bet ju
 dawo jiems piet
 ije dirbdawo. J
 aip murai aug
 Tas paena no
 pridnotie, ta
 litos prie mu
 t tuku budn g
 jei sawiszkien
 tie.
 wos abrozas Ka
 laucazius sen
 oje randasi t
 u pietu pusej
 alchierias, wi
 samaronio,
 numire. Ant
 ita Ewa su
 ode. Su szii
 nktu atsitiko
 eszintiecia
 po Szwento
 isie bukklas.

Szwentat's szu
 Ne toli Rossar
 Karalaucziuj
 ikuks szaltinis
 szwentas szulini
 di to szalinio wa
 gididawo, teip
 oniu no toli at
 int ir jie to wanc
 wisokiu ligu gal
 walditoje szit
 ir didei godi bob
 ama, kad ijjie i
 dideli pelna g
 ta szalini u
 weni u pining
 so. Tada wandu
 o gidasce ipa
 mas ne galejo j
 ie. Tada gaile
 uole, kad ijjie t
 muzmirtoje liepiu
 ngai piningus
 ant eenu dient
 argo ir turejo
 lauczius bazniz
 aip senuose
 os budawojame
 i jos ant ilgo
 alini matitie, k
 cziaus pilies b
 apziuretu.
 ie ira pagal mu
 tu teip primar
 gali augzint ai
 Tas paena no
 kai dirbdami
 ne eidawo
 amon, bet ju
 dawo jiems piet
 ie dirbawo. I
 aip mrai aug
 os, ne galedaw
 priduoite, ts
 limes prie mu
 tokiu budn g
 jei sawiszkiei
 wos abrozsa Ka
 lauczius eenu
 ie randasi t
 ni pietu posej
 alcheriaus, u
 samarponio,
 numite. Ant
 ta Ewa su
 ode. Su szii
 nktu atsiok
 eszintstrecza
 po Szwento
 is stebuklas.
 jojo bazniezijo
 giesme: „Pei
 zija”. Jei
 Ewa juze
 zmones isde
 i ir po to ta
 e giedojama
 ir abrozdas l
 jn ne prik
 winimis.

Szwentaw's szu
Ne to! Rosggar
Kara!lauziuj
ikus szaltinis
wenzentas szulinis
id to szaltinio wa
gididawo, teip
oniū no toli at
ir in jie to wanc
wisokiu lign gal
walditoje szit
ir didei godi bob
ama, kad ijjie i
dideli pelna g
ta szalini u
wendi u pining
wo. Tada wand
o gidasce ipa
nas ne galejo j
ie. Tada galie
nole, kad ijjie t
uzmuritie liepiu
ngai piningus
ant seno dient
argo ir turejo
laucauzias baznic
aip senuose fa
os bedawojam
jos ant ilgo
alini matitie, k
ciauzias pilies b
o apziureume.
ie ira pagal mu
tu teip primur
gali augstzin at
Tas paeina no
akai dirbdami
ud ne eidawo
amon, bet ju s
dawo jiems piet
ie dirbdawo. I
aip murai aug
ne, ne galedaw
priduotie, ta
litos prie mu
ir toknu budn
jei sawiskie
ie.
wos abrozas Ka
laucauzias sen
oje randasi t
u pietu pusej
alcherias, wi
kamarponio,
nomire. Ant
ta Ewa su
ode. Su szii
nkntu atsitiko
eszintstreczia
po Szwentos
ies stebukas.
jo bazniezioj
iesme: „Pei
szijima”. Jei
ejo Ewa Jude
zmones isszig
ei ir po to ta
ie giedojama
ir abrozdas
jin ne priki
winimis.
Ninu
altgarbis, arl
wadina Ninu
szgezciausas
e, tai tikt ka
ricinas to apig
paszauktas
jo ira ir pam
del atmutic
ziu su Pranc
irmutinieje i

Szwentas's su
 Ne toli Rossgar
 Karalaucziuj
 ikus szaltinis
 szwentas szulini
 di to szalzinio wa
 gididawo, teip
 oniu no toli at
 int ir jie to wand
 wisokiu ligu gal
 walditoje szit
 ir didei gdi bob
 mas, kad ijje is
 dideli pelna g
 we ta szulini, u
 dendi uz pining
 ro. Tada wand
 o gidancze ipa
 mas ne galejo ž
 ie. Tada gailė
 uole, kad ijje t
 uzmuritie liepiu
 ngai piningus
 ant senu dient
 argo ir turejo
 lauczius banicz
 aip senuose la
 kus budawojam
 jos ant ilgo
 alini matitie, k
 cziaus pilies b
 o apziuretume.
 je ira pagal mu
 ta teip primar
 gali augzstin a
 Tas paeina no
 kai dirbdami
 nad ne eidawo
 amon, bet ju
 dawo jiems piet
 ie dirbJawo. J
 aip murai aug
 mas, ne galeda
 priduoitie, ta
 litos prie mu
 tokiu budn g
 jei sawiszkien
 ie.
 twos abrozsa Ka
 lauczius eeri
 tie randasi t
 u pietu pusej
 alcheriaus, wi
 samarponio,
 numire. Ant
 ta Ewa su
 ode. Su szii
 nktu atsitiko
 eszimstreczia
 po Szwento
 szis stebuklas.
 ojo bazniczioj
 iesme: „Pai
 szijima”. Jei
 oje Ewa jei
 zmones iszig
 ei ir po to ta
 ie giedajoja
 ir abrozdas l
 jin ne prik
 iminis.
 Ninu
 altgarbis, ir
 wadina Nint
 gszcziaus
 e, tai tikt ka
 wicnas to apig
 paszauktas
 oja ira ir pam
 del atmintie
 iu su Pranc
 irmutinieje
 o atsiwalnini
 es, kaip pad
 o pastatita
 ygos, kurie
 szis kaipo diev
 linkemibes.
 oje kurinos
 uzaikoma
 aites. Karta
 pspirinku ku
 ro margoite

Szwentat's szu
 Ne toli Rossar
 Karalaucziuj
 ikuks szaltinis
 szwentas szulini
 to to szalzinio wa
 gididawo, teip
 oniu no toli at
 int ir jie to wand
 wisokiu ligu gal
 walditoje szit
 ir didei gzi bob
 mas, kad iijie is
 dideli pelna g
 ta szulini u
 weni u pining
 so. Tada wandu
 o gidanice ipa
 mas ne galejo ju
 ie. Tada gaile
 uole, kad iijie t
 umzmitine liepiu
 ngai piningu
 ant senu dient
 argo ir turejo
 lauczius bazniz
 aip senuose fa
 os budawojame
 i jos ant ilgo
 alini matitie, k
 cziaus pilies b
 o apziureume.
 ie ira pgal mu
 tu teip primar
 gali augstzin ai
 Tas paena no
 kai dirbdami
 ad ne eidawo
 amon, bet ju
 dawo jiems piet
 ie dirbdawo. I
 aip murai aug
 os, ne galedaw
 priduoite, ts
 limes prie mu
 tokiu budn g
 jei sawieszken
 iusow abrozaz Ka
 lauczius eeni
 oje randasi t
 i pietu pusej
 alcheriaus, u
 kamarponio,
 numire. Ant
 dila Ewa su
 ode. Su szii
 nktu atsitiko
 eszmitintrecia
 po Szwentos
 is stebuklas.
 ojo bazniezijo
 giesme: „Pei
 zizijma”. Jei
 oje Ewa ju
 zmones iszizg
 ei ir po to ta
 e giedojama
 ir abrozdas l
 jin ne priki
 winimis.

Ninu

ultgarbis, art
 wadias Nint
 gszcziausies
 e, tai tikt ka
 wicnas to apig
 paszauktas
 ojo ira ir pam
 del atmintie
 iu su Franc
 irmutinieje
 o atsiwalinini
 se, kaip pad
 pastatita
 ygos, kurie
 us kaipo dier
 linksimibes.
 ojeje kirunos
 uztalkoma
 aites. Karta
 psirinko ku
 ga mergeite,
 auanas Samb
 is insimileje
 lausidamas
 mo, borejo
 gaitis isz ba
 r saw uz i
 susirinko p
 dele tris kart
 te, bet wisus
 puolimas lik

Szwentant's szu
 Ne toli Rosszgar
 Karalaucziuj
 ikus szaltinis
 szwentas szulini
 di to szalzinio wa
 gididawo, teip
 oniu no toli at
 ant ir jie to wand
 wisokiu ligu gal
 walditoje szit
 ir didei godi bob
 ama, kad ijje is
 dideli pelna g
 da za szulini u
 weni u pining
 ū. Tada wandu
 o gidancze ipa
 mas ne galejo ju
 ie. Tada gaile,
 uole, kad ijje t
 umzmirtie liepu
 ngai piningus
 ant senu dient
 argo ir turejo
 lanczians banicz
 aip senuose fa
 os budawojam
 jos ant ilgo
 lini matitie, k
 cziaus pilies b
 o apziurume.
 ie ir pagal mu
 tu teip primur
 gali augstin ai
 Tas paeina no
 kai dirbdami
 nad ne eidawo
 amon, bet ju s
 dawo jiems piel
 tie dirbdawo. J
 aip mural aug
 os, ne galedav
 pridnottie, ta
 s prie mu
 toku budn g
 jei sawiszkiei
 ie.
 wos abrozaz Ka
 lauczians senu
 ie randasi t
 u pietu pusej
 alcheriaus, wi
 samarponio,
 numire. Ant
 ta Ewa su
 ode. Su szii
 nktu atsitiko
 eszintitrecia
 po Szwento
 siebuckas. 'I
 oja bazniczjo
 giesme: „Pei
 zizjima". Jei
 oja Ewa juo
 zmones isszj
 i ir po to ta
 e giedojama
 ir abrozdas l
 ji n ne priki
 winimis.
 Ninu
 altgarbis, arl
 wadina Nint
 gszcziauses
 , tai tikt ka
 ricas to apie
 paezauktas
 oja ir i pam
 del atmintic
 iu su Franc
 iurminieje i
 o atsiwalnino
 se, kaip pad
 pastatia
 ygos, kurie
 us kaipo diev
 linkemibes.
 oje kurinos
 uzlaikoma
 aites. Karta
 psirinko ku
 ga mergaite,
 jaunas Samb
 ies insimileje
 ausidamas l
 mo, norejo
 gaite ize baz
 r saw uz i
 psirinko p
 de tria ktau
 ie, bet wisus
 puolimas lik
 ketwirta k
 irus szwent
 riauti ir jis
 u norejo ju
 paintie. M
 rus pradejo
 suzaibawo ir
 zia] sugriuw
 sawo griuwe
 ije esanzc
 ant amzu

Szwentat's szu
 Ne toli Rossgar
 Karalaučziuj
 ikuks szaltinis
 szwentas szulini
 di to szalzinio wa
 gididawo, teip
 oniu no toli at
 ant ir jie to wand
 wisokiu ligu gal
 walditoje szit
 ir didei gdi bob
 ama, kad ijje i
 dideli pelna g
 ta szulini u
 weni u pining
 so. Tada wand
 o gidancie ipa
 mas ne galejo ju
 ie. Tada gaile,
 uole, kad ijje t
 umzuritie piliu
 ngai pingus
 ant eenu dient
 argo ir turejo
 lauozians bazniz
 aip esuoso fa
 os bedawojame
 i jos ant ilgo
 alini matitie, k
 czias pilies b
 a apziuretu.
 ie ira pgal mu
 tu teip primar
 gali augstinai
 Tas paeina no
 kka dirbdami
 ne eidawo
 amon, bet ju
 dawo jiems piet
 ie dirbawo. I
 aip murl aug
 os, ne galedaw
 priduo tie, ts
 imis prie mu
 tokiu budn g
 jei sawieszken
 iusow abrozaz Ka
 lauozians eenu
 oje randasi t
 u pietu pusej
 alcheriaus, u
 samarponio,
 numire. Ant
 Tada Ewa su
 ode. Su szii
 nktu atsiokio
 eszintitreczia
 po Szwentos
 is stebuklas.
 ojo bazniezijo
 giesme: „Pei
 zija”. Jei
 o Ewa ju
 zmones issze
 ei ir po to ta
 e giedojama
 ir abrozdas l
 jn ne priki
 winimis.
 Ninu
 ultgarbis, art
 wadiu Ninu
 gszcziauses
 e, tai tikt ka
 rginas to apig
 paszauktas
 o ira ir pam
 del atmintie
 iu su Franc
 irmutinieje
 o atsiwalnini
 se, kaip pad
 pastatita
 ygos, kurie
 sas kaipo diev
 linkimibes
 ojeje kurinos
 uzaikoma
 aites. Karta
 psirinko ku
 ga mergeita,
 jaunas Samb
 is insimileje
 lausidamas l
 mo, borejo
 gaitis ese baz
 ir saw uz l
 susirinko p
 de tris kart
 oje, bet wisua
 puolimas lik
 ketwirta k
 wiras szwent
 riauti ir jis
 u norejo mu
 paimitie. J
 rus pradejo
 suzaibawo ir
 zia) sugriuw
 sawo griuwe
 uje esanez
 is ant amzi
 No to laik
 ant to ka
 ejimas, sza
 eziu wiru b
 ku. Tada i

